

ГИМНАЗИЈАЦ

Лист ученика и професора Гимназије “Светозар Марковић”
Нови Сад, број 31, март 2018.

Писмо директорке

Драги ученици, позив који сте ми упутили да вам се обратим у форми писма обрадовао ме је. У њему сам препознала намеру да желите да изађете из новинарске рутине и користећи најстарији вид писаног обраћања добијете аутентичну поруку једног бившег ђака.

Писма или посланице датирају још из античке епохе, а писали су их Платон и Епикур својим следбеницима, као и хришћански апостоли грађанима Коринта, Ефеса и Атине. Култура епистоларне књижевности достиже свој врхунац у 18. веку. Писмо као форма обраћања постоји и данас, али се све ређе практикује, потискују га мејлови и различите варијанте скраћене комуникације посредством друштвених мрежа.

Интересују вас моја сећања из времена кад сам била ученица? Морам да вас изненадим и саопштим да сам и данас ученик. Студент сам мастера програма Лидерство у образовању. Одслушала сам предавања, учим, положила сам испите и следи писање завршног рада. Ово су времена целоживотног учења, а у 21. веку *modus vivendi* наставника је учење. Ако до скоро није било јасно шта одликује образовање у новом миленијуму данас је постало. Формирање образовне заједнице у којој се знање дели и компетентност удружује, а партнерство и тимски дух уместо такмичарског представљају нове форме деловања. Сматра се, да такво деловање образовне заједнице може избавити човечанство од кризе и нараслих противречности у друштву. Наука је, нажалост, стављена у службу великих корпорација и њихових интереса. Једино оно знање које је засновано на вредносним ставовима и усмерено на општи интерес и одрживи развој људске заједнице на планети може донети просперитет.

У време кад сам ја била ученик, свакодневни живот одвијао се у знатно споријем ритму од данашњег. Живело се у социјализму, друштву прокламоване једнакости. Од „високих технологија“ имали смо телевизију са два, три канала, слушао се радио, ЛП плоче на грамофону, присећам се и магнетофона, док су се касније појавили касетофони, а још касније и музичке линије. Одрасли су слушали вести и пратили политику, а тада је, за разлику од данашње склоности да се ствари драматизују, била нека директива да се јавност не узнемирава! Слављени су и хваљени успеси у производњи и обарања различитих рекорда. А ми, деца, били смо упућени једни на друге и проводили време на улици у играма лоптом или читању књига.

Не волим да идеализујем прошлост, кудећи садашњост. На тај начин као да укидам шансу бољој будућности да нам се догоди. Да, сећам се многих лепих тренутака из мог одрастања и ђачког доба, али чини ми се да, ако одуземо све специфичности времена, има нешто постојано у одрастању што је присутно одувек у дечјем свету. С једне стране, препуштање бескрају игре доносило ми је усхићење и радости, а с друге стране, поступно улажење у свет одраслих био је улазак у зону одговорности и обавеза. Сасвим природно, ниједно дете, нити ученик их на почетку не воли. То је ваљда одувек био задатак одраслих да детету некако „усаде“ одговорност и приволе га да научи да испуњава обавезе.

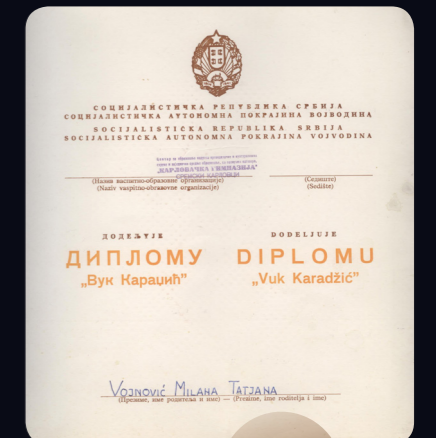
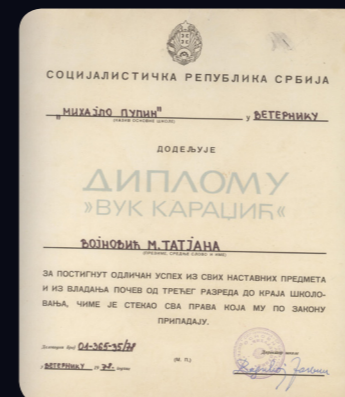
Моје средњошколско доба је било време „позивно-усмереног“ образовања. У згради данашње Електротехничке школе у Футошкој улици похађала сам девети и десети разред, који је био нека врста продужене основне школе. Нисмо били оптерећени оценама и успехом, нити тиме ко ће се где уписати, било је раширено уверење да места има за све. Једном недељно имали смо пет часова предмет Основе технике и производње који ме уопште није интересовао. То је био читав један дан, који смо проводили обилазећи фабричке погоне! Волела сам да решавам математичке проблеме, да читам лектуру, учим географију и биологију, музичко и ликовно. Данас схватам колико су наставници и њихово умеће да мотивишу ученике битни за развој ученика. По завршетку десетог разреда уписујем културолошки смер у Карловачкој гимназији.

Било је то време осамдесетих, када су са запада стизали утицаји и идеје различитих покрета. Хипи је скренуо пажњу на индивидуалну слободу, док је панк покрет наглашавао бунт против етаблираног света. Нови талас у музици донео је снажну покретачку енергију и генерацијски нас повезао идејама урбаног космополитизма; били смо срећни и испуњени осећањем сигурности. Сећам се дивних тренутака безбрижности, препуштања лепоти дружења, дугих разговора, шетњи, смеха, концерата, излазака и забава на журкама. Изласци су се завршавали пре поноћи. Ценила се креативност, музикалност, духовитост, образованост. У школи се учио један страни језик, а други на Радничком универзитету. Не сећам се да је било приватних часова, помагало се другарски ономе коме не иде неки предмет. Једном сам добила јединицу због шапутања. Нисам тада разумела шта је ту тако страшно, кад желиш да помогнеш неком да добије бољу оцену?!

Нови Сад је имао другачију физиономију. Трајала је изградња Српског народног позоришта. Организовано смо из школе ишли на свечано отварање СПЕНС-а, који је био прави модерни архитектонски подвиг подигнут поводом светског првенства у стоном тенису. Истог пролећа ишли смо и на отварање Моста слободе који је порушен 1999. године. Енглески краљевски балет на отварању СНП-а и опет организована посета. Излазило се у шетњу Дунавском улицом и ишло у биоскопе: Арену, Народни, ЈНА, Јадран и Трибину младих где су се гледали уметнички филмови. У школи смо имали предмет Савремено културно стваралаштво. Борили смо се за укидање униформи и успели у томе. Као председница одељењске заједнице присуствовала сам седницама Наставничког већа. Родитељи су нас мање контролисали и надзирали, поклањали су нам више поверења и слободе. Знали смо да удахнемо ту слободу и оправдамо поверење. А да ме питате да ли бих нешто мењала, вероватно да не. Једино, штета што није било Јутјуба и Гугла!

Ваша директорка,
Татјана Вукадиновић

Састанак са истакнутим наставницима у Влади Србије

Професорка историје у нашој школи, **Александра Поповић**, присуствовала је састанку који је у

Влади Републике Србије организован на иницијативу председнице Владе Републике Србије Ане Брнабић и министра просвете, науке и технолошког развоја Младена Шарчевића, ради промоције најуспешнијих наставника основних и средњих школа. Професорка је једна од, прошле године изабраних, просветних саветника-спољних сарадника, који су то звање стекли на јавном конкурс Министарства просвете.

Овом сусрету су присуствовала двадесет и два наставника из целе Србије, и том приликом је било речи о досадашњим активностима у реформи образовања и предлозима наставника за унапређење образовног система. Премијерка и министар су истакли да је скуп организован са циљем да се најуспешнијим наставницима изрази захвалност због њихове велике посвећености своје послу, досадашњих успеха у раду, као и спремности да се континуирано професионално усавршавају и напредују у својој струци, како би и даље представљали прави узор својим ученицима.

Нови план и програм за гимназије

Нови План и програм наставе и учења за опште средње образовање, односно гимназије уводи нови програм образовања. Поред досадашњег традиционалног, предметног организовања наставе и развијања предметних знања и способности уводи кроз изборне програме, међупредметну повезаност и развија међупредметне компетенције. Унапређивање гимназијског образовања реализује се и увођењем принципа изборности. Ученик је први пут у могућности да почев од првог разреда, а закључно са четвртим разредом бира изборне програме. Активан избор, омогућава ученику да самостално креира део свог образовања у складу са својим интересовањима и потребама. Тиме се очекује и веће ангажовање ученика, али и веће постигнуће.

Постоји шест понуђених изборних програма са по једним часом недељно за први и други разред. Од ових шест свака гимназија бира четири изборна програма које нуди ђацима у првом и другом разреду, а ученици бирају два изборна програма. Изборне програме које су изабрали у првом разреду ученици не морају похађати у другом разреду, него их могу у зависности од њиховог интересовања променити.

Изборни програми за први и други разред гимназија су:

Језик, медији и комуникација, Појединац, група, друштво, Здравље и спорт, образовање за одрживи развој, Примењене науке, Уметност и дизајн.

У трећем и четвртном разреду

постоји девет изборних програма са по два часа недељно:

Образовање за одрживи развој, Уметност и дизајн, Примењене науке 1 за усмерење ка медицинским наукама, Примењене науке 2 за усмерење ка техничким наукама, Основи геополитике, Економија и бизнис, Религије и цивилизација, Методологија научног истраживања, Савремене технологије. Од понуђених девет изборних програма, гимназија ученику нуди пет изборних програма, а ученик бира два изборна програма у трећем разреду, које мора наставити и у четвртном разреду.

Новина је повећање недељног броја часова на природно-математичком, друштвено-језичком и општем смеру за два часа недељно у сва четири разреда. Сви предмети добијају додатне наставне садржаје кроз изборне програме, односно додатне часове, које могу да предају досадашњи професори гимназија.

Организационо и методички, настава рачунарства и информатике ће се реализовати искључиво вежбама у рачунарским кабинетима.

Поред тога предвиђен је предмет напредне технологије са темама из рачунарства и информатике, програмирања, електронике и роботике. Развој међупредметних компетенција и међупредметни изборни програми намећу примену ИКТ-а у свим обавезним предметима и изборним програмима гимназијског образовања.

Поред тога ученицима се нуде и смерови за ученике са посебним способностима за рачунарство и информатику као и обдарених ученика у математичкој гимназији. Заузет је став да ИКТ мора бити у свим предметима, али и да остане предмет рачунарство и информатика у вежбама, док се напушта концепт досадашње блок наставе.

Преузето са сајта Министарства просвете, науке и технолошког развоја

Томислава Николић, Катарина Перовић и Милица Томић II6

Реч педагога

“Борим се да школа не буде образовно-васпитна, већ васпитно-образовна институција”

Драгана Бајатовић

Колико дете које полаже малу матуру може бити свесно своје будућности и тога шта ће кроз средњу школу, касније и факултет моћи да постигне?

Оно што је основно, када је у питању мала матура, јесте да је то један озбиљан посао и за нас одрасле, а камоли за децу узраста од 14 година. Деца су у одређеној фази психофизичког развоја, а интелектуални не прати увек и емотивни развој. Зато имамо случајеве да на малој матури ученици који су остварили одличан успех током школовања постигну лоше резултате, такође имамо случајеве да они ђаци који нису остварили одличан успех током школовања постигну добре резултате. То значи да је за полагање мале матуре веома важна и емотивна и психофизичка зрелост. Сматрам да родитељи имају већу одговорност, јер деца немају ментални капацитет да схвате да одлучују о свом животу. Детету тог узраста је битан успех, а највећи акценат у њиховом случају стављен је на то да оправдају очекивања родитеља. Оно што је суштински значајно за малу матуру је да је то испит за децу, а мени се чини да је код нас у друштву то постало обрнуто, и да је то испит за родитеље. Систем мале матуре је једно бреме које су наметнули одрасли, али психофизичка зрелост се постиже око осамнаесте године и тада је битно не направити грешку.

Како педагогија тумачи претерану повезаност мобилног телефона и ученика?

Педагогија је наука која се бави васпитањем, а васпитање је генерално укинато и сведено на породицу. Борим се да школа не буде образовно-васпитна, већ васпитно-образовна институција, не може све да се сведе на родитеља. Родитељи су преморени, деца пуно захтевају, а новац је господар у већини ситуација, тако да ни деца ни родитељи нису задовољни. Већина родитеља је изненађена у ком правцу се развијају њихова деца. Технологија узима данак, јер су данас друштвене мреже главни извор забаве. Оно што им је битно су виртуелни пријатељи и дописивања, а када у стварном животу окрену број телефона и траже помоћ, не могу да добију ни један домаћи задатак. Долазе генерације које су емотивно незрелије и ми доста тога морамо да прилагођавамо, јер су они деца виртуелне генерације, самим тим поштују технологију, док живе ауторитете, као што су блиске особе, сматрају досадним. Породица више није главни или једини васпитач свог детета, већ технологија.

Колико је тешко усмерити дете ка правим вредностима ако је познато да је систем вредности у Србији пољуљан, јер „ријалити звезда“ зарађује више од доктора?

Пошто волим да путујем и да проучавам оно што видим, схватам да је код нас због нечега дозвољено да „ријалити звезда“ буде плаћена више од доктора, али без „ријалити звезде“ може свако, без доктора не може нико. Децу треба васпитавати да оно што виде на телевизији није реалан живот и верујем да родитељ који води рачуна о томе неће доћи у ситуацију да му дете буде „ријалити звезда“. Медијски нам се пласирају лоши примери, а ми од деце захтевамо много. Оспорава се квалитет, мислим да неко ко је друштвено одговоран мора озбиљније да се позабави тиме.

Како инспирисати дете да ради оно што воли, а да му се у исто време то и исплати?

Ја сам за то да се дете бави оним што му одговара. Тешко да можемо добити здравог појединца ако му намењемо само оно што се исплати. Новац никада није био господар човекове судбине, сматрам да, било да сте добар социолог или обућар, можете имати довољно средстава за живот.

Зашто млади људи имају све већу тенденцију да одлазе у иностранство?

Ми извозимо здрав материјал и ти људи који оду у иностранство углавном се не враћају, јер тамо добијају боље услове за рад и добијају новац који се у Србији не може зарадити тако лако. Србија се никад неће опоравити од Првог светског рата, али и ово представља неку врсту ратног стања у коме нам здрави и паметни људи одлазе и тамо стварају породице са неким другим нацијама, Србија полако остаје без озбиљног интелектуалног материјала.

Да ли је зато гимназија општег типа добар избор?

Најбоља школа је она која човеку пружа добро образовање, али је исто тако и извор среће. Не одређује само школа живот него и оно што се ученику дешава у њој. Коју год школу ученик да упише, важно је само да га она чини срећним и испуњеним, да има друштво. Балас у школи је постављен преозбиљно у односу на оно што деца могу да носе, овај систем образовања тренутно носе одрасли. Треба образовање прилагодити ђацима спрам њихових могућности.

Реч психолога

“На интернету је много лакше искритиковати некога и позвати на линч”

Свесни смо учешћа савремене технологије у животу сваког човека у данашње време и све већег отуђивања међу људима. Које су крајње последице тога и да ли постоји начин да их избегнемо?

Као и све друго и технологија може да се употреби и злоупотреби. Мислим да смо као деца када имају нову играчку, па се играмо њоме и заборавимо све остало. Оно што је тренутно пресек стања је да постоји повећано отуђење међу људима зато што се технологија користи на начин да нас удаљава једне од других. Зато што постанемо заведени могућностима брзог контакта са неким ко је удаљен, ђаскањима са ким хоћемо и кад хоћемо. Невоља је што у међувремену можемо да постанемо зависници. Верујем да постоји начин да избегнемо последице, јер ако постоји проблем, мора да постоји и решење. Мислим да би било добро да постоји нека граница, рецимо препоручена да родитељи пуштају своју децу да имају мобилни телефон и паралелно са тиме да дете има одређени број година (8,9), да буде довољно разумно да може да му се објасни шта је тај мобилни телефон и да може да почне да назире важност опрезног поступања на било којој мрежи у виртуелном свету. Односно, спрам узраста време проведено на телефону може да се продужава. Постоје већ препознати синдроми у клиничкој психологији који као главну манифестацију имају отуђење, односно несналажење у социјалном животу.

Да ли мислите да је данас родитељима теже да васпитавају дете јер они сами нису у младости имали додира са оваквим видом комуникације, па самим тим искуство не може да им помогне у томе као у другим случајевима?

Не мислим, све више родитеља има додира са таквим видом комуникације. Ви можете да овладате нечим, без обзира на године тако да мислим да ове ствари не треба да се генерализују. Ствар је у томе да је родитељима због неких других фактора тешко да испрате те новитете, рецимо имају лош социјално-економски статус или имају ниже образовање. То је разлог зашто се они лошије сналазе са овим видом комуникације. Међутим, рекла бих да је све више људи и домаћинства покривено интернетом што значи да све више људи има приступ томе. Ниво образовања је кључна ствар.

Упознати смо са насиљем на друштвеним мрежама, какав је Ваш поглед на тај проблем, како долази до насиља?

Да ли то има везе са опрезношћу и информисаношћу о друштвеним мрежама?

Када причамо о младима, једна од ствари кроз које морају да прођу је конформизам. Он означава појаву да желимо да будемо прихваћени од стране важних група као што су екипа са којом излазимо или са којом слушамо исту музику. Пошто је то развојни задатак адолесценције, свако младо створење тражи место коме припада и то је нормално. Појавом друштвених мрежа одређене особе намећу трендове (јутјубери). До насиља долази лакше него у реалном свету, јер се у реалном свету не можеш тако лако сакрити. Ствар је у томе што постоје млади људи који нису још одрасли, није им завршен физички ни емотивни развој. Највећи проблем је што је трећа, когнитивна сфера, још далеко од завршетка развоја. Мени је много блискији угао родитеља и мислим да родитељ понекад мора да се удужи детету у рачунар и да зна шта треба да тражи. Од једне непромишљености која може да се деси у адолесценцији може да настане свашта. Са друге стране, сви смо осетљиви. На интернету је много лакше искритиковати некога и позвати на линч, што је узроковано још незавршеним развојем морала који те спречава да радиш такве ствари. Такав вид насиља свакако да има везе са опрезношћу и информисаношћу о друштвеним мрежама и то дете које седне за рачунар треба да буде свесно да са друге стране рачунара као и у реалном свету нису само добри и благонаклони људи, већ да има и оних лоших.

Љиљана Арађански Рајков

У блиској прошлости били смо суочени са ратом у два наврата, али некако је утисак да су се људи и у тим временима држали јаче него сада и били топлији једни према другима. Са друге стране, ратови су имали велику улогу у развоју свеприсутне агресије код младих људи. Како Би видите такав развој догађаја?

Људи су се држали јаче него сада и били спремнији да помогну, јер је међу нама свима било много више хуманости. Безброј пута смо видели да се сва прича о правди, слободи и пањи изгубила. Трагови су остали, али у наше време је тога било много више. Средина је бирократизована због недостатка комуникације. Свесни смо до чега то може да доведе, тако да се трудимо да скратимо посао са папирологијом колико год је могуће и посветимо се више раду са ђацима. Такође, трудимо се да останемо хуманизована средина и да не будемо понесени инерцијом да у Србији ништа не ваља.

Зашто млади људи имају све већу тенденцију да иду у иностранство и да ли мислите да им се то од почетка намеће од блиских људи и окружења?

Верујем да постоје родитељи који своју децу спремају да оду одавде и да је то постало нормално. Овде је перспектива све ужа, али свако може да остане овде кад одрасте и да ради оно што воли. Постоје и људи који су отишли и одмах су се вратили. Мени лично никада није било довољно лоше да одем, иако мислим да бих се добро нашла и у некој другој држави. ИТ инжењери добро живе од свог рада и знања. Желим да верујем да је овде могуће да сви људи живе од труда и рада, али је прво потребно предузети још много тога. Наравно, ту мислим, пре свега, на оно што ја могу да урадим.

Бук Милош Петровић IV3

ОД МАРТА ДО МАРТА

Дан школе

17. март 2017. ✓

Посета новосадској Саборној цркви у оквиру Верске наставе

15. GENIUS - јубиларна конференција ученика истраживача

13. мај 2017. ✓

23. Школско позорје

Предавање Дијане Радојковић “Како да разговарамо са тинејџерима” у оквиру Школе родитељства

21. септембар 2017. ✓

Мурал Жилијена де Казабјанке, Урош Предић “Надурена девојчица” у дворишту Гимназије

септембар 2017. ✓

Наше ученице су освојиле прво место на такмичењу у пружању прве помоћи које организује Црвени крст

Посета матураната Дворском комплексу у Београду (Бели двор, Краљевски двор и Капела Св. Андреја Првозваног)

Гостовање “Живе библиотеке” у нашој Гимназији

15. новембар 2017. ✓

Одељење IV5 Гимназије „Светозар Марковић“ у Новом Саду у пратњи одељењског старешине, проф. књижевности Бранке Букарица, организовали су радну акцију. Ова сложна група ученика са својом професорком провела је радни дан у расаднику „Grow“ надамак Ирига обезбедивши тако одлазак на екскурзију за два ученика из свог одељења!

Дана 26.9.2017. године, први пут је у Новом Саду гостовао Научни камион и наша Гимназија је имала част и задовољство да одржи прву радионицу под називом „Да ли светлост има температуру?“

Такмичење на ФТН-у „Challenge Junior“. У категорији „elevator pitch“, прво место су освојили ученици наше Гимназије: Лука Зељковић, Мила Бокан и Никола Хрубења

Обележено 800 година од крунисања Стефана Првовенчаног, учествовали су ученици: II4, II5, II6, II7, II8 и II9. Ментор је била професорка историје Сања Глуховић Васић

Филм „Љубавни живот Обреновића кроз наш објектив“ одељења IV5, IV6, IV7 и IV8, ментор проф. историје Драгица Илић Николић

Калиграфска секција је почела са радом 29. новембра. За ученике I и III разреда одржава се средом од 11.45 часова када иду у другу смену, и од 14.20 часова када иду у прву смену. За ученике II и IV разреда четвртком од 13.30 часова када су прва смена, а од 12.40 часова када су друга смена.

Представљање Библиотечке секције на Сајму образовања, фотографија са бившим учеником, глумцем Николом Шкорићем

8. март 2018.

Изложба - 190 година од рођења Л. Н. Толстоја.

Март 2018.

Обележавање Међународног дана матерњег језика - 21. фебруара, подршка акцији Друштва школских библиотекара „Читај гласно“, читана је поезија на српском и мађарском језику

Предавање „Значајне куће Новог Сада“ Донке Станчић, одржано у Свечаној сали Гимназије „Светозар Марковић“

Милица Томић и Катарина Перовић II6

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

Свечана академија поводом обележавања Светог Саве у нашој школи и ове године обухватила је програм четири школе: Гимназије „Светозар Марковић“, Музичке школе „Исидор Бајић“, Балетске школе и Уметничке школе „Богдан Шупут“. Текстова о делу Светог Саве одабрала је професорка српског језика и књижевности Соња Бјелогрић, а ученике који су говорили текст припремила је професорка српског језика и књижевности Бранка Букарица.

Интервју са професорком српског језика и књижевности Бранком Букарица

Колико је било захтевно припремати чланове рецитаторске секције за један овакав догађај?

Увек је захтевно, поготово када се ради са ученицима који први пут треба да наступе на Светосавској приредби, а таквих је ове године било много, с обзиром на то да је међу рецитаторима дошло до једне велике смене генерације одласком матураната који су чинили окосницу секције. Самим тим, изазов је био већи а рад интензивнији, што опет, има једну посебну драж, доноси нову енергију, ентузијазам и искрену жељу ученика да покажу да су дорасли задатку пред собом.

Да ли сте задовољни овогодишњим изведбама рецитатора? Јесу ли успели да пренесу емоцију публици?

Увек сам задовољна њиховом изведбом. Знам да је свако од њих дао највише и најбоље од себе у датом тренутку, а то је најважније. Не поседују сви једнак таленат, не носе се сви са тремом на исти начин, али је важно да су се трудили, да су вредно радили, сјајно се дружили, да су стекли једно ново животно искуство, опробали се у нечему по први пут. Мислим да су успели дотаћи срца посетилаца, реакције публике на наступе рецитатора увек су позитивне и увек бивају награђени дугим аплаузима и искреним похвалама.

Шта мислите како публика доживљава ову врсту извођења текстова и колико је публика важна да би рецитовање било успешно?

Оно што поуздано знам је да се њихови наступи ишчекују, да им се многе колеге и гости наше школе унапред радују. Јако је важан одабир текстова, са добрим текстом рецитаторима је посао умногоме олакшан, али опет, са друге стране и најбољи текст може бити упропашћен ако се не дочара и не изнесе на прави начин. Важно је да рецитатор „осећа“ текст и да током говорења стихова покуша да пренесе те емоције на публику, да сви у сали осете и препознају његово осећање и поистовете се са њим, што би ученици рекли, да их „погоди песма“. На основу реакције публике они непогрешиво знају да ли су успели у томе или не.

Сви знамо да је Свети Сава симбол просветитељства у средњем веку, да ли нам можете рећи нешто о просветитељству данас и које је ваше мишљење о томе?

Мислим да је посао просветитеља мисионарски рад и данас, као што је био и у време Светог Саве. Мисија је иста, само су се околности умногоме промениле. У времену када је вертикала моралних и интелектуалних вредности накривљена, као Криви торањ у Пизи, просветитељи се суочавају са многим искушењима. Међутим, просвећивати друге никада није било лако, ни у време Светог Саве нити Доситеја, а и ми данас наилазимо на велике изазове. Важно је искрено веровати у важност просвећивања и остати упоран и доследан на том путу, јер кад се осврнемо уназад и сагледамо резултате и плодове свога рада у виду великог броја младих, стручних и успешних људи који се увек радо враћају у школу да нас посете и изразе своју захвалност за све чему смо их научили, добијемо, по ко зна који пут, потврду да је вредело труда и да радимо најлепши посао на свету.

Интервју са професорком српског језика и књижевности Соњом Бјелогрић

Колико утицаја имају дела Светог Саве на садашњост и будућност наше културе и образовања?

На будућност не знам. На садашњост мало, чини ми се. Нажалост. Ипак је Сава Немањић био утемељитељ духовне историје овог народа и не заборављајући његово дело, ми мислимо на будућност тог народа.

Шта мислите колико су ђаци свесни важности делатности Светог Саве?

Ако и нису свесни, требало би их освестити, то јест, треба их томе учити. То је наш задатак, пре свега нас професора књижевности, али и професора историје. Ми радимо српску средњовековну књижевност у првом разреду и то се некако поклопи са школском славом. Сава је за своје време учинио чудо. Ретко који народ је имао у једној личности толику свестраност служби које је испунио Свети Сава. Он је био монах и подвижник, свештеник и првосвештеник свога народа, издејствовао је самосталност српске цркве, а знамо колики је значај црква имала у средњем веку. Поред тога био је сјајан дипломата и државник који је преговарао са непријатељским војскама када су хтели да нападну његову отаџбину, оснивач наше просвете и творац наших првих књижевних дела; оснивач наше медицине, јер је први оснивао болнице код нас... У Студеничком типичу, на пример, говори се о детаљима организације болнице. Поред упутстава за рад болнице, Свети Сава је прописао и забрану надрилекарства. Колико то звучи савремено! По томе видимо колико је он био носилац будућих схватања. Једноставно, својим разумом превазишао је своје време и постао део будућег времена.

Због чега сте се ове године определили за тему Савино дело?

Ја увек прво одредим тему Светосавске академије. То ниједном није била она уопштена прича о Светом Сави која је мање-више позната. Тема академије је био једном манастир Хиландар „најдоњи камен нашег постојања“, спаљивање моштију на Врачару, одједи светосавља у народној или уметничкој књижевности... Онда бирам одговарајуће текстове. Ти текстови могу бити из средњовековне, народне или уметничке књижевности. Могу бити књижевно-историјски, неке беседе црквених великодостојника, у сваком случају, то морају бити текстови који одговарају изабраној теми. Хор и оркестар Музичке школе их онда и музички илуструју. Ове године сам желела да урадим нешто ново, тј. не ново, него нешто што досад није била тема Светосавске академије, а то је Савино дело. Ко је слушао, могао се подробно упознати са свим што је Сава написао, а одломци из његових дела су били пропраћени коментарима Јована Деретића, књижевног историчара. У Савином делу сустичу се сва три основна вида књижевности немањићког доба: биографски, литургијски и правни, и сви су били обухваћени приредбом. Можда сам желела да публика у сали чује и научи нешто уместо да слушају оне стереотипне приче о принцу који се одрекао престола и побегао у један светогорски манастир и слично, какве се обично чују на Светосавским приредбама. Јер, сви ће вам рећи како је Свети Сава био наш први писац, а шта је то он тачно и написао, то баш и не зна велики број људи.

Марко Марић II

XXII такмичење у беседништву

XXII такмичење у беседништву, одржano је у нашој Гимназији 3. марта 2018. године. Тема овогодишњег такмичења била је „Спознај самог себе!“. Прилику да покажу своје беседничко умеће имали су ученици: Гимназије и економске школе „Бранко Радичевић“ (Ковин), Шабачке гимназије, Треће београдске гимназије, Гимназије „Светозар Марковић“ (Суботица), Ваљевске гимназије, Средње школе за машинство и уметничке занате „Техноарт Београд“, Зрењанинске гимназије, Гимназије Врњачка Бања, Митровачке гимназије (Ср. Митровица), Карловачке гимназије, Гимназије и економске школе „Светозар Милетић“ (Србобран), Гимназије „Јован Јовановић Змај“ (Нови Сад), Средње школе „Милева Марић“ (Тител), Пожаревачке гимназије, Прве нишке гимназије „Стеван Сремац“, Медицинске школе (Нови Пазар), 14. београдске гимназије, Медицинске школе „Београд“, Земунске гимназије, Гимназије „Исидора Секулић“ (Нови Сад), као и наше Гимназије.

Жири су чиниле: проф. др Ива Драшкић-Вићановић са Филолошког факултета у Београду, проф. др Бранка Јакшић-Провчи и доц. др Уна Поповић са Филозофског факултета у Новом Саду.

У категорији аргументација и садржај говора, прво место освојио је Растко Корњача, друго место Страхиња Сарих, а треће место Огњен Рајић. У категорији за естетско-стилске елементе прво место припало је ученици наше Гимназије Александри Вељовић, друго место Азри Кахровић, а треће Мини Чеперковић. У дисциплини ех темпоре (импровизовани говор) прво место освојила је Мина Чеперковић, друго место Алекса Маринковић, а треће место припало је Азри Кахровић. Награду глас публике делиле су Александра Вељовић и Јарослава Фабјан које су имале једнак број гласова.

Томислава Николић и Катарина Перовић II6

Интервју са организатором такмичења, проф. филозофије Александаром Крстићем Гимназија „Светозар Марковић“, Нови Сад

Да ли сте спознали себе кроз једну од ових беседа?
Не у једној, него у више беседа, морам признати, били су врло инспиративни и свеобухватни, скоро да нема аспекта који нису дотакли.

У чему су овогодишњи представници били бољи у односу на прошлогодишње, а у чему лошији?
Свака тема је специфична, можда је прошлогодишња тема више алудирала на неке практичне ствари и позивала на друштвени активизам, док је ова тема више саморефлексивна, па у томе има неке специфичности, можда је више било енергије прошле године, а ове године више аргументативности и више рефлексивности и промишљања.

Зашто је у савременом свету важно бити добар говорник?

Зато што не постоји ни један сегмент бивствовања, ни један сегмент живота у којем говорништво не долази до изражаја, поготово у сфери професионалног, јавног. Бити уверљив је значајно и у сфери приватног, чак не само јавног, бити уверљив родитељ, бити уверљив комшија, бити уверљив пријатељ, а да не говорим у професионалној сфери. Ви не можете данас да продате неки пројекат, неку идеју, која може бити сјајна, у маркетиншкој сфери или у сфери бизниса, дизајна, било где, а не само у сфери науке, политике и права, без уверљивости, без реторичких вештина. Можете да направите сјајан графички дизајн, анимацију, било шта, уколико то није пропраћено речима, добро, уверљиво и аргументовано представљено онима који одлучују, ваш пројекат, ма колико био сјајан, неће проћи.

Интервју са чланом жирија, проф. др Ивом Драшкић-Вићановић Филолошки факултет, Београд

Да ли сте спознали себе кроз једну од ових беседа?

Можда делимично, пошто је наш идентитет некако саткан од многих фасета, у свакој од ових беседа може се наћи делић себе, можда не баш у свакој, али у већини, да.

Шта је оно што је заједничко и спаја све беседнике?

Импесионирани су ме својим ентузијазмом што улажу труд у једно софистицирано умеће и храброшћу што су успели да стану пред одрасле људе, за које претпостављају да су паметнији од њих, можда и нису, али они мисле да јесу, и да им изложе своје ставове храбро и убедљиво, заиста су били сјајни и импресивни.

Колико је беседништво важно за професију којом се Ви бавите?

Кључно је. Без доброг говорника нема доброг професора, јер је веома важно када се деци обраћате да они хоће да вас слушају, па тек је онда секундарно у ствари оно шта им говорите. Привући им и задржати пажњу и то да вас гледају и слушају, да вам верују и онда да се тај садржј некако полако прелива од нас ка њима. Без те способности, без ретора нема професора.

Квизоманија у Светиној гимназији

Дана 27. септембра 2017. године у Свечаној сали Гимназије одржан је други по реду квиз из опште културе за матуранте. О квизоманији у нашој школи разговарали смо са организаторком проф. историје Александром Поповић.

Како сте дошли до идеје да организујете квиз?

На идеју да организујем квиз за наше ђаке дошла сам током прошле школске године, подстакнута, пре свега, тиме што и ја приватно волим квизове и овакав начин провере знања. С обзиром на то да сам за наше ђаке већ организовала квиз знања о историји Немањића, стекла сам утисак да се и њима свиђа такав начин надметања, али и дружења. Чини ми се да се нисам преварила, јер је већ за први квиз, који је одржан априла ове године, било пријављено 15 екипа, односно 60 такмичара, а многи који су се касније пријавили нису добили прилику да се такмиче, због ограниченог броја места у Свечаној сали.

Можете ли појаснити концепт квиза и из којих се области састоји?

Квиз је замишљен у духу паб квизова који су последњих година веома популарни у Новом Саду. На тим квизовима редовно се такмичим са својим бившим ђацима, који су у међувремену постали прави квизомани, па их често можемо видети и у познатим телевизијским квизовима. Концепт квиза је такав да се такмиче четворочлане екипе из области историје, географије, књижевности, општег знања, филма, музике и спорта. После сваке области прегледају се одговори екипа, тако да можемо да пратимо и стање на табели до последње игре. Област музика је специфична, пошто такмичари имају задатак да препознају задату мелодију, односно групу или певача који је изводи, као и назив композиције.

Како се бодују одговори?

Бодовање је једноставно, сваки одговор носи један поен, осим из музике, где се добија по пола поена за назив песме и извођача.

Ко су све реализатори квиза и које су њихове улоге?

Организација и реализација квиза нису ни мало једноставни, па је велики број ученика, углавном чланова секције из историје, био укључен у читав процес. Тридесетак ученика IV2, IV3, IV4 и IV9 одељења учествовало је у састављању питања, припреми листића за такмичаре, прегледању одговора, вођењу квиза, а били су и техничка подршка захваљујући којој су учесници могли брзо и прегледно да прате стање на табели после сваке игре. Екипа је била веома уиграна и ефикасна већ и током првог квиза, свако је своју улогу одрадио савршено, тако да приликом одржавања другог квиза, септембра ове године, нисам имала потребе да дајем било какве инструкције, већ сам се потпуно ослонила на моје феноменалне асистенте.

Да ли постоји ограничење броја учесника и да ли постоје правила по којима се бирају?

Учесници оба квиза су били ученици трећег, односно у септембру, четвртог разреда. Ученици сами састављају своје екипе, које могу бити и мешане, из различитих разреда, а формирају их по свом нахођењу, у зависности од тога да ли желе само да се забаве и друже, или састављају екипе са циљем да победе, па бирају „најјаче“ играче. Посебно интересантно је било учешће професорске екипе у првом квизу, а такође, неки професори су били чланови и других такмичарских екипа. Ова врста надметања била је веома симпатична, а шале и коментари добронамерни и позитивни.

Који је циљ ове ваннаставне активности?

Овом ваннаставном активношћу остварује се више циљева. Пре свега, ученицима се пропагира овакав вид дружења као могућност да у опуштеној и позитивној атмосфери проведу своје слободно време, а да при том нешто ново науче или покажу своје знање. С обзиром на то да је гимназија установа која подстиче развој опште културе младих људи, квизови су идеалан начин за то. Негијући тимски и такмичарски дух, ученици имају прилику да искажу своје знање из различитих области, али и да покажу у којој мери су опште информисани, што је за матуранте и својеврсна припрема за даље школовање.

Какви су утисци учесника и какви су Ваши лични утисци?

Моји утисци су више него позитивни. Оно што ми је била посебна сатисфакција је то што сам заједно са својим ђацима успела да покажем да су гимназијалци заинтересовани и за овакву врсту активности и да им само треба дати праве подстицаје, како би имали прилику да се покажу у правом светлу. На основу разговора са учесницима и публиком, закључујем да су и они задовољни, а посебно на основу тога што се већ распитују да ли ће бити прилике за реванш.

Да ли планирате још неки квиз до краја школске године? Да ли постоји могућност организовања неке сличне активности у будућности?

Мојим матурантима и такмичарима сам већ обећала завршни квиз пред крај школске године, када ће се наше дружење већ полако приводити крају. Ова генерација матураната је била веома вредна и инспиративна, током протеклих година реализовали смо различите креативне пројекте и идеје, а ово је прилика да на леп начин заокружимо наше четворогодишње дружење. Наравно, волела бих да се идеја допадне и млађим ученицима, па ћемо и њих полако увести у ову врсту активности.

Ања Ковачевић, IV9

Недеља парламентаризма

Од 13. до 19. новембра 2017, наша школа је била партнер у пројекту Народне скупштине Републике Србије под називом Недеља парламентаризма. Шта су све наши ученици радили у Недељи парламентаризма питали смо проф. социологије, устава и права грађана и грађанског васпитања Катарину Глужић, координатора овог пројекта у нашој Гимназији.

Можете ли нас упутити у концепт активности Симулација рада скупштине коју сте одржали у Свечаној сали Гимназије?

Симулација је једна радионичарска техника где се пројектује нека стварност, односно симулира. Реч је о симулацији рада Народне скупштине где су ђаци били прави посланици, а седница је трајала и имала ток као права седница.

Како сте дошли на идеју да одржите овакав вид ваннаставне активности?

Посете Народной скупштини организује школа на челу са мном већ више од 10 година, а ове и претпрошле године се та активност поклопила са пројектом Народне скупштине Републике Србије. Пројекат се зове Недеља парламентаризма, те су они упутили позив свим партнерима пројекта и нашој Гимназији. Идеја је да деца искуствено прођу нешто и да, кад већ организујемо и пут у Скупштину, осете како је бити посланик.

Ко су били организатори и учесници?

Организатори саме симулације били смо ученици IV7 и ја. То је била једна заједничка акција: предложила сам им шта бисмо могли да урадимо и у склопу наставе Права и устава грађана су добили неке основне информације о томе шта представља скупштина и уз велику њихову мотивисаност смо све успешно и реализовали.

Каква су била Ваша очекивања?

Очекивала сам да ученици проласком кроз симулацију доживе нешто лепо, али и да науче шта подразумева демократска култура парламентарног дијалога, поштовање, редослед излагања, како се гласа, шта је

то кворум за заседање, кворум за гласање, који је то број посланика који је потребан да присуствује, где су то посланици кад нису у сали... Они су све то сами и искусили и видели су шта то значи аргументована дебата и како је то излагати у Народној скупштини.

Организовали сте посету Народној скупштини. Како се та идеја јавила?

У склопу наставе грађанског васпитања и процесу демократизације скупштине Србије, годинама уназад је актуелан пројекат неке од невладиних организација под називом "Приближимо скупштину грађанима" за који сам се пријавила. Прве године су они организовали посету различитим институцијама, али за само неколико ученика. То се ђацима допало, тако да сам већ следеће године ступила у контакт са Службом за комуникацију са грађанима коју има свака државна институција и замолила их да приме групу ученика. Иначе, посете скупштини су за грађанство доступне, само је потребно да се пријавите. Сама скупштина има мноштво пројеката као што су Дан отворених врата, Пут закона, можете се чак пријавити и присуствовати заседању седнице, с циљем да се рад државних органа учини доступним јавности.

Шта је све обухватала посета?

Видели смо саму зграду Народне скупштине, тамо нас је дочекала пријатна домаћица. Провела нас је кроз зграду и рекла нешто о историјату самог државног органа, историјату парламентаризма у Србији и уопште, али и о самој згради као архитектонском достигнућу. Након тога смо посетили Салон кнеза Павла, Библиотеку где су ученици могли да види оригинал примерак Сретењског устава и турски Хатишериф. Посетили су малу салу која се некад звала Сала република и посетили су велику салу где су нас дочекали посланици којима су ученици могли да постављају питања. Разговор са њима је трајао сат времена. Имали су прилику да се фотографишу, виде где се одржавају конференције за штампу, у ресторан овај пут, на жалост ученика, нисмо могли да одемо, али биће прилика и за то!

Шта је циљ оваквих ваннаставних активности и како, по Вашем мишљењу, оне утичу на ученике и наставу грађанског васпитања?

Ја мислим да је ово једини прави начин васпитавања грађана. Осетити нешто искуствено, проћи кроз то, разговарати са посланицима, видети да су то људи од крви и меса, да су и то људи који имају својих проблема, да је то зграда која припада свим

грађанима Србије, да је све један дух традиције и онда је овакав вид наставе тотално супротан сувопарном теоретисању и супротан нечему што је пасивно примање неких порука медија. Бити пасиван конзумент, било да је то знање или било каква информација, није никада добро. Овако се развијају нове идеје, креативност код ученика, поверење у институције и у учење уопште. Данас млади примерак Сретењског устава и турски Хатишериф. Посетили су малу салу која се некад звала Сала република и посетили су велику салу где су нас дочекали посланици којима су ученици могли да постављају питања. Разговор са њима је трајао сат времена. Имали су прилику да се фотографишу, виде где се одржавају конференције за штампу, у ресторан овај пут, на жалост ученика, нисмо могли да одемо, али биће прилика и за то!

Да ли планирате овакве и сличне ваннаставне активности у будућности?

Наравно, што више ваннаставних активности у свим предметима, што више неформалног усвајања знања јесте оно што, сигурна сам, даје најбоље резултате, тако да имамо свашта у плану!

Огледни

Јавни час историје

Сараднички

Тема: **Српска Света Гора**

Професор: Драгица Илић - Николић

У реализацији су учествовали ученици III2 и III3 одељења.

Ученици су кроз видео и писани материјал, стихове Милоша Црњанског, презентације и макете приказали резултате свог истраживачког рада. Циљ је био да ближе упознају благо Фрушке горе – фрушкогорске манастире, као и историјски оквир њиховог настанка и значаја за српски народ.

Тема: **Археологија Војводине**

Професори: Сања Глуховић - Васић и Драгица Илић - Николић

Учествовали су ученици следећих одељења: I2, I3, I4, I5, I6, I7, I8 и I9.

Ученици су кроз презентације, документарни филм и ручне радове уз менторство професорица историје, приказали резултате истраживачког рада. Циљ је био да се ученици боље упознају за археолошким локалитетима Војводине.

НАШИ УЧЕНИЦИ НА МАНИФЕСТАЦИЈИ НЕДЕЉА ТОЛЕРАНЦИЈЕ - МЕЂУ ВАМА СМО

Креирање простора у ком друштво подстиче уважавање и размену идеја, вредности и вештина различитих култура и традиција, а нарочито њихово садејство и прожимање, од изузетне је важности за њега, јер на тај начин ствара подстицајну средину за свој просперитет.

Наши ученици, неговани у духу вредности толеранције и интеркултуралности, радо су прихватили учешће у манифестацији „Недеља толеранције - Међу вама смо“, која је под покровитељством Управе за социјалну и дечију заштиту Града Новог Сада реализована у Школи за основно и средње образовање „Милан Петровић“ у периоду од 9. до 17.11.2017.

У четвртак 16.11. ученици Ђорђе Радоњић, Нина Стојановић, Огњен Мрђанин, Елена Попов из II4, Александар Павковић из II8, Стела Илић, Емили Вукић, Никола Арамбашић, Алекса Мања, Милица Гојковић из II9, учествовали су у активности која је имала назив Час толеранције. Они су уз менторство професорке Марије Бјељац и професорке Драгане Добромиров припремили луткарску представу „Надимци, шта са њима?“.

У петак 17.11. ученици Маша Бабин – Лацић, Ана Русов, Јелена Цвијановић из III4, Милана Васић, Милица Васић, Елена Топлица, Стефан Младеновић из III9, учествовали су у активности која је названа Фестивал толеранције, и која се састојала у представљању култура одређених држава. Наши ученици су уз менторство професорке Драгане Добромиров и професорке Катарине Глувић представили две државе, Русију и Аустрију, припремивши плакате, заставе и друга обележја ових држава.

Захваљујући ангажовању и труду наших ученика, Гимназија „Светозар Марковић“ је добила признање „Витез толеранције“ намењено промотерима вредности толеранције и хуманости према деци и младима са сметњама у развоју.

Смисао активности у којим се афирмишу вредности толеранције и интеркултуралности састоји се у подизању нивоа свести о постојању различитог личног и групног идентитета, разумевању вредности постојања богатства различитости и неговању сензибилитета за њих, уочавању сличности и разлика међу културама, развијању позитивне слике о себи и другима, неговању асертивног понашања, развијању критичког односа према предрасудама, стереотипима и неутемељеним ставовима, неговању уважавања, солидарности и међусобног поштовања.

МАТЕМАТИКА У СЛИКАМА

На Природно-математичком факултету у Новом Саду, у оквиру манифестације „Дани математике у Новом Саду“, одржана је изложба „Математика у сликама“. Ученици наше Гимназије поново су показали своје математичке вештине. На изложби су учествовали са укупно тринаест плаката, од којих су четири плаката награђена. Честитамо свима на исказаној креативности, вештини и сјајним идејама!

Brojevi kroz istoriju

Vavilonski brojevni sistem
Prvi poznati brojevni sistem nastao pre više od 3000 godina pne.

Indijski brojevni sistem
Hinduskom naučniku Ab Mašaru pripisuje se uvođenje hinduske aritmetičke nauke sa njenim numeričkim sistemom, kao i uvođenje oznake za nulu.

Rimski brojevni sistem

Egipatski brojevi
Hijeroglifski brojevi su nastali kada i hijeroglifi, oko 3000.gpne. Njihov izgled se tokom vekova menjao ali je osnovni oblik ostao isti.

Arapski brojevi

Kharosthi (400.-200gpne)

Brahmi (oko 300.gpne)

Gvalior (oko 850.gpne)

1 10 100 1,000 10,000 100,000 1,000,000

ПЛАТОНОВА ТЕЛА У ХАОСУ

ТЕТРАЕДАР ХЕКСАЕДАР ОКТАЕДАР

ДОДЕКАЕДАР ИКОСАЕДАР

Тетраедар је био повезан са ватром, хексаедар земљом, октаедар ваздухом, додекаедар са свемиром, а икосаедар са водом. Правилних полиедара постоји само 5, а то су доказали Рене Декарт и Леонар Ојлер.

НАЗИВ	ТЕТРАЕДАР	ХЕКСАЕДАР	ОКТАЕДАР	ДОДЕКАЕДАР	ИКОСАЕДАР
РАЗМОТАНА ФИГУРА					
ПОВРШИНЕ	4 ТРОУГЛА	6 КВАДРАТА	8 ТРОУГЛОВА	12 ПЕТУГЛОВА	20 ТРОУГЛОВА
ТЕМЕНА/ВИШЕ	4/6	8/12	6/12	20/30	12/30

„Платонова тела у хаосу“ друга награда
Аутори: Емили Браун IV5
Данијела Рајчевић IV5
Велибор Васиљевић IV5
Ментор: Сандра Томашевић

Sinus dvostrukog ugla

$2\sin\alpha$

$2\cos\alpha$

$2\cos\alpha \cdot 2\sin\alpha = 2 \cdot \sin 2\alpha$

$2\cos\alpha \cdot \sin\alpha = \sin 2\alpha$

„Бројеви кроз историју“ прва награда
Аутори: Теодора Пришић II2
Војин Бујиша II2
Божидар Томић II2
Ментор: Радослав Божић

„Синус двоструког угла“ друга награда
Аутори: Александар Дрљан III3
Дуња Берић III3
Милица Зорић III3
Ментор: Љубица Дејановић

„Докази без речи“ трећа награда
Аутори: Јована Барјактаровић II3
Софија Глигорић II3
Урош Ракита II3
Ментор: Лидија Трмчић

DOKAZI BEZ RECI

РАЗЛИКА КВАДРАТА
 $A^2 - B^2 = (A-B)(A+B)$

КВАДРАТ БИНОМА
 $(A+B)^2 = A^2 + 2AB + B^2$

КУБ БИНОМА
 $(A+B)^3 = A^3 + 3A^2B + 3AB^2 + B^3$

Целоживотно учење

Изрека каже: „Човек се учи док је жив“. Концепт целоживотног учења прилично је стар, још је старогрчки филозоф Платон у свом делу „Република“ изнео идеју о целоживотном учењу, односно образовању. Проучавање ове теме постало је популарно тек седамдесетих година прошлог века, а и данас постоје многе предрасуде када је поимање образовања у питању, па често мислимо да, када се заврши наше формално образовање, престаје и наша потреба за даљим учењем и усавршавањем. На ову тему поразговарали смо са нашим професорима, проф. математике Љиљаном Унковић, проф. физике Софијом Шево, проф. латинског језика Татјаном Божовић, проф. француског језика Отом Чолаком и проф. српског језика и књижевности Миленом Маричић.

Да ли Ви учите од својих ученика?

проф. Татјана Божовић: Од ученика учим у чему сам погрешила, учим да пронађем другачије решење, да се прилагођавам, учим о себи, јер и себе видим у њима, без обзира што сам одрастао човек, исте су нам и вечите мане.

проф. Софија Шево

проф. Софија Шево: Да, од ученика се могу научити многе вештине у примени информационог технологија.

проф. Љиљана Унковић: Сваког дана смо у могућности да нешто ново научимо. Важно је да будемо отворени према утицајима са стране.

Ученици имају мало другачији поглед на наш проблем (због неискуства), али често се покаже да је и то правилан начин размишљања.

проф. Ото Чолак:

И те како учим од својих ученика. Наравно да су ствари које сазнам и научим најчешће у вези са предметом који предајем, али се дешава да од ученика сазнам бољи начин да се нешто објасни или научи, и то често кад то најмање очекујем.

проф. Милен Маричић: Сваког дана учим од својих ученика, за мене је то драгоценост. Они ми на тај начин показују и како треба да их усмеравам у процесу учења.

проф. Милен Маричић

Да ли учите од својих колега?

проф. Татјана Божовић: Да, наравно. Гледам, усвајам и учим оно што је добро.

проф. Софија Шево: Са колегама размењујем и усвајам различите методичке приступе у наставном процесу.

проф. Татјана Божовић

проф. Љиљана Унковић: Са колегама стално размењујем искуства и тако налазим нове начине за решавање проблема.

проф. Ото Чолак: Природно је да учимо од својих колега.

Пре је питање да ли желимо да научено и сами применимо или прилагодимо нашим потребама на часу.

проф. Милен Маричић: Од колега увек треба учити, ја као млад професор много тога могу да научим од својих колега зато што ми они преносе своја искуства, а искуство је нешто што не може да се замени теоријским знањем.

проф. Татјана Божовић: „Мудар човек учи на туђим грешкама, паметан на својим, а будала не учи ништа, она мисли да све зна“.

Која је најважнија лекција о учењу?

проф. Софија Шево: Најважнија лекција о учењу је да је то отворен целоживотни процес.

проф. Љиљана Унковић: Целог живота учимо. Завршетком школе нисмо завршили циклус учења. Наравно да можемо више ништа да не научимо, али тада назадујемо и имамо проблем у споразумевању са ученицима и колегама.

проф. Ото Чолак: „Scio me nihil scire. - Знам да ништа не знам.“

Паметан човек мора да прихвати да никад неће научити све што се може научити, целог живота се учи. То и јесте разлог зашто учимо од других, било то ученици или колеге наставници, свако има неко знање које ми нисмо још усвојили, ма колико се оно чинило нама безначајним или беспотребним.

проф. Милен Маричић: Најважнија лекција о учењу је да никад не престанемо учити. Макар то били и мали кораци, најважније је да не посустајемо, јер тако напредујемо у менталном и духовном развоју. Треба учити константно!

проф. Љиљана Унковић

проф. Ото Чолак

ДСД испит

Гимназија „Светозар Марковић“ је једна од шеснаест школа у Србији у којој ученици имају прилику да стекну званично признату диплому о познавању немачког језика на нивоу А2/Б1, а који је у складу са европским референтним оквиром. Овај испит полажу ученици који у нашој школи уче немачки језик као други страни језик и он се организује већ четврту годину заредом.

Шта је заправо ДСД?

ДСД (Deutsches Sprachdiplom) је диплома о постигнутом нивоу знања немачког језика и то све четири компетенције (читање, разумевање слушног текста, писање и комуникација). Ова диплома је призната у земљама немачког говорног подручја, а додељује је Kultusministerkonferenz –ZfA– из Савезне Републике Немачке у сарадњи са Министарством просвете и технолошког развоја Републике Србије.

Циљ ове сарадње је да се унапреди учење немачког језика у школама у Србији, јачање немачко-српске сарадње у области образовања и подстицање усавршавања наставника немачког језика у области савремене наставе страног језика. Полагање испита као и припреме је за ученике бесплатно. Ученици се за овај испит припремају током четири године у оквиру редовне и додатне наставе, а припреме врше, како наставници, тако и страни лектор са волонтерима из Немачке. Испит се одржава једном годишње у марту месецу у два дана и састоји се од писменог и усменог дела.

Проф. Агота Цикора

Ене Абел, Гаврило Петковић, Тереза Штрајб, Филип Тинтор

Интервју са Терезом Штрајб из околине Штутгарта, волонтерком у Гимназији „Светозар Марковић“

Колико дуго си у Србији и чиме се бавиш док си овде?
У Србији сам од марта до августа 2017. године и радим за организацију Kulturweit, предајем немачки језик у неколико средњих школа, али не по принципу класичне наставе, већ попут курса на којем учимо кроз забаву.

Да ли си научила нешто ново и какви су твоји утисци о Србији?

Помало учим српски језик, то је ново што сам научила. Сматрам да је Србија дивна. Волим Нови Сад, јер није превелик и има неку посебну драж. Људима је пружено много могућности, имају Дунав, фестивале и много места где могу да уче.

Сматраш ли да је настава у Србији тежа од наставе у Немачкој?

Присутствовала сам само часовима немачког језика, па о тој теми не могу да кажем много, али сам приметила да ђаци у Србији имају много предмета, много више него у Немачкој и претпостављам да им је то заморно и тешко. Чини ми се да су им најтежи предмети информатика и математика.

Какав утисак су оставили на тебе ђаци којима си предавала?

Ученици су заиста фини и на часовима су били веома мотивисани. Настава је била дивна, јер смо причали на немачком и енглеском језику и успели смо да успоставимо добру комуникацију, с обзиром на то да су њима оба језика страна.

Шта планираш да радиш када се вратиш у Немачку?

Почећу да студирам, али још увек не знам шта тачно, пошто се премишљавам између политике, социологије и филозофије.

Да ли си упознала нове пријатеље и да ли планираш да опет дођеш у Србију?

Упознала сам много дивних људи и радо ћу се вратити када за то будем имала довољно времена.

Међународна сарадња

Размена ђака са Гимназијом у Крању

Од 12. до 15. новембра 2017. године група ученика, чланова Ученичког парламента, и група професора учествовала је у размени ђака са Гимназијом „Францета Прешерна“ у Крању и својом посетом наставила, сада већ дугогодишње, пријатељство са поменутом Гимназијом. Овај текст састоји се од утисака које су поделили ученици који су посетили Крањ!

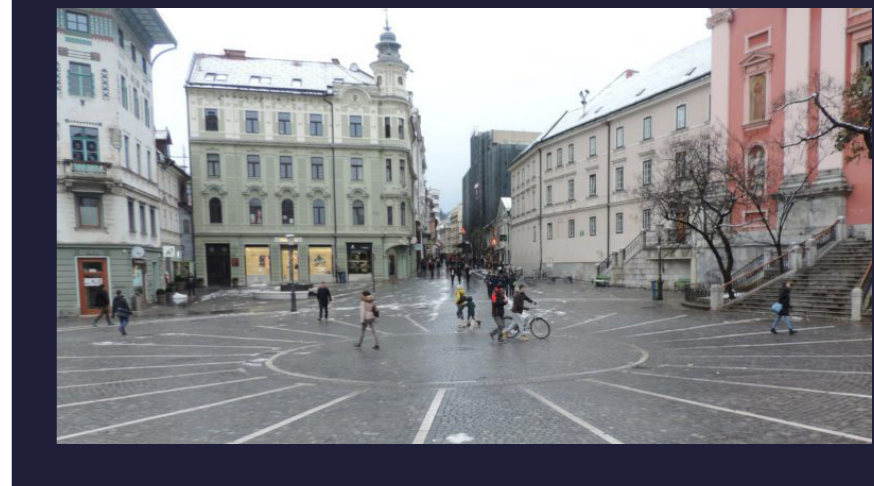

Гимназија „Францета Прешерна“ у Крању је савремена гимназија која својим ученицима нуди три смера: општи, економски и економски за спортисте. Након четворогодишњег школовања, ученици полажу матуру и ако је са успехом положи, могу да упишу све факултете и више школе. Гимназију похађа око 600 ученика, са којима ради 45 наставника. Изглед Гимназије плени на први поглед, ради се о модерној, новој школској згради, са пространим ходницима, добро опремљеним кабинетима, великом салом за физичко и функционалном школском кантином. Занимљиво је и да ученици имају своје ормариће, где одлажу одећу, књиге и школски прибор, али и кућне папуче које обавезно носе док су у школи. Током наставе не смеју да користе мобилне телефоне, да једу и пију (изузев воде) за време часова, да седе или леже на поду дакле, правила понашања су слична као код нас. Са својим вршњацима-домаћинима, присуствовали смо настави различитих предмета и констатовали да, упркос језичкој баријери и другачијем наставном програму, можемо без проблема да пратимо наставу и учествујемо у активностима на часу. Посебно су нас одушевиле рачунарске учионице, кабинет за хемију, огромна сала за физичко, и биолошки кабинет са препарираним кајманом. У кабинету за хемију, сви ученици су у паровима, уз надзор професорке, самостално изводили експерименте. Упадљиво је да, упркос живој, радној атмосфери на часовима, ученици веома поштују наставнике и нема дисциплинских проблема. Школа је у великој мери дигитализована, дневник постоји само у електронској форми, а ученици мени у кантини бирају недељу дана унапред преко е-портала. Наставници су попут наших, непосредни и сусретљиви. Иначе, Гимназија је позната по врхунским спортистима, за које се настава флексибилно организује, како би могли да се уз школовање успешно баве спортским активностима.

На последњим Зимским олимпијским играма 2014. учествовало је десет бивших ученика Гимназије, и освојило пет олимпијских медаља. Као и у нашој Гимназији, и овде се реализују бројни пројекти, размене, ученички парламент активно ради и учествује у животу школе.

Првог дана нашег узбудљивог путовања посетили смо снегом прекривену Љубљану, престоницу Словеније. Град се налази у љубљанској котлини. Градска посебност је Тромостовје на реци Љубљаници. Ту је споменик највећем словеначком песнику Францу Прешерну (1800–1849). С друге стране реке је главна градска пијаца, а дуж обала низ пријатних малих кафана и ресторана, уређених у старим кућама.

Другог дана нашег боравка у Словенији смо ишли у обилазак словеначких Алпа. Прво смо свратили до Радовљице где смо посетили музеј пчеларства. Музеј је отворен 1959. године и од тада представља чари словеначког и југословенског пчеларства. Централни део музеја је испуњен илустрацијама кошница. У власништву музеја је и слика, из 1758. године, на којој је илустрован Св. Флориан. У музеју је приказано и модерно узгајање пчела. Такође, током другог дана наше посете, имали смо прилику да заједно са домаћинима посетимо и језеро Блед као и Бледски замак. Језеро Блед заиста јесте бисер Словеније и сам Франц Прешерн је рекао у својим чувеним стиховима да *Блед личи на рај!*

Слободно време након разгледања смо провели пробавајући чувене бледске кремшните у амбијенту угодних ресторана. Читав тај амбијент језера, природе и дивног свежег ваздуха одише романтиком, а у прилог томе иде и чувена легенда о браковима склопљеним у цркви Свете Марије, која се налази на сред језера Блед. До цркве се долази чамцем и легенда каже да ће срећа пратити брачни пар уколико младожења понесе младу преко 99 степеника који воде од обале до улаза у цркву.

Другог дана боравка у Словенији посетили смо и језеро Бохињ, највеће језеро у Словенији. Језерница је врло кратка река која истиче из овог језера, а касније се улива у реку Мостницу и гради реку Саву, која, такође, тече кроз Бохињ. Постоји много легенди о теорији настанка Бохиња. Једна од њих каже да је Бог, делећи земљу народима, заборавио на једну стрпљиву и тihu групу људи, која се није жалила нити инсистирала ни на чему. Одлучио је да их награди и дао им је најлепши део земље - Бохињ (од словеначке речи Бох).

Друга легенда о овом месту говори о Ђаволовом мосту. Пошто нису могли да саграде мост преко кањона једне реке, људи су направили договор са ђаволом и обећали му прву душу која пређе мост, уколико га он направи. Међутим, нису могли да се договоре кога ће жртвовати, те је један фармер послао свог пса да пређе мост први. Схвативши ово, ђаво је побеснео и ударио репом по том мосту утврдивши тиме пут који води у шуму.

Бохињ је врло позната туристичка атракција и нуди мноштво прилика за спортске и сличне активности. Зими постаје спортски центар за скијање. Такође, Бохињско језеро (када се заледи) пружа сјајну подлогу за клизање. Словеначки песник, чије име носи и Гимназија коју смо посетили, написао је поему „Крст при Савици“, чија се радња већином одвија у Бледу и Бохињу.

Последњег дана наше посете, отишли смо и на дуго очекивани обилазак Крања. Обишли смо Културни споменик и место где је сахрањен Франц Прешерн, које је преуређено у парк сећања. Посетили смо и стари градски центар, где се налазе многобројне радње и кафићи. Прошли смо поред куће у којој је боравио Прешерн, главне градске цркве и Прешерновог позоришта које је добило име по њему и испред којег се налази његов споменик. Такође, посетили смо и дворач Кхислстеин, одакле нам се пружао диван поглед на кањон реке Кокре, који је на све нас оставио веома јак утисак.

Свима је било изузетно драго што смо учествовали у овој размени и сви једва чекамо да поново посетимо Словенију!

Елена Попов II4, Александра Стојанац IV8, Елеонора Милинковић IV7, Владимир Вукашиновић III1, Даница Зец III5, Марко Марић II5

Интервју са представницима Ученичког парламента

Јован Ђорђић

Председник УП-а

Колика је одговорност бити председник УП-а и која је твоја улога у њему?

Одговорност је велика, али је право уживање на овај начин сарађивати са ученицима и професорима школе. Сматрам да је моја улога, пре свега, да подстакнем све ученике да проактивно предлажу идеје за унапређење школе, и да затим те исте идеје заједно спроведемо у дело.

Шта је то што ради УП и која овогодишња дешавања у оквиру парламента би ти издвојило?

Ученички парламент је, заправо, прилика за све ученике да искажу своје мишљење и да својим залагањем допринесу квалитету рада наше школе. Од активности бих издвојило поделу парламента на тимове ради ефикаснијег рада – сваки члан је у складу са својим интересовањима одабрао ком тиму жели да припада. На овај начин, дошли смо до многих веома занимљивих предлога. Такође, важно је споменути и активан наставак сарадње са Гимназијом „Францета Прешерна“ у Крању.

Шта за тебе представља учешће у парламенту?

Учешће у парламенту ми је од прве седнице представљало задовољство, најпре због јединствене прилике да активно учествујем у многобројним активностима које парламент покреће. Наравно, изузетно ценим и то што могу да чујем различита мишљења од различитих људи, као и чињеницу да се наше идеје заиста спроводе у дело.

Тијана Вучковић

Записничар и заменик председника УП-а

Шта за тебе представља УП и која је твоја улога у њему?

УП је за мене скуп интелигентних особа од којих првенствено можеш свашта да научиш, а и да стекнеш нека нова пријатељства. Ја као записничар и заменик председника могу да тврдим да смо један од сложнијих колектива и да нам искуства стечена кроз дискусију на седницама дају велику предност у односу на остале.

Колика је захтевна улога записничара и каква је била твоја досадашња сарадња са председником и осталим члановима парламента?

Свака улога је сама по себи захтевна. Ја можда имам најзахтевнију улогу од свих узимајући у обзир да сама штампам и лепим сваки дневни ред који видите на огласним таблама, шаљем обавештења, припремам простор за седницу и пишем записнике. Има дана када једноставно пожелим да се срушим и одспавам бар месец дана колико ме све исцрпи. Срећом, могу да се ослоним на неке чланове који ми помогну и знатно олакшају посао. Разредна има доста разумевања што се тиче мојих повремених изостанака који су неминовни и веома сам јој захвална на томе. Сматрам да са осталим члановима имам одличну сарадњу, као и са председником Јованом Ђорђићем. Ипак, морам да издвојим Номи Банчи која сав мој рад преводи на мађарски језик и која ми је у овом „путовању“ кроз парламент постала и добар пријатељ.

Колика је заправо важан УП и шта би ти издвојила као његову најважнију улогу?

Најважнија улога УП-а је дефинитивно та што спаја ученике из свих одељења и пружа прилику да се повежеш како са одељењима из супротне смене, тако и са мађарским одељењима са којима немамо баш толико додира. У том смислу ми је УП изузетно важан и захвална сам што имам прилику да будем члан истог.

Александра Стојанац

Члан УП-а

Колико дуго си члан парламента и колико је за тебе важно учешће у њему?

Члан УП-а сам од првог разреда. На почетку нисам то озбиљно схватала, али временом ми је то постала једна битна ставка мог школовања. Волим тај осећај одговорности који овде и те како постоји. Имамо разне пројекте у којима сви учествујемо. Са друге стране, веома је опуштена атмосфера из које су настала и бројна пријатељства. Најважније ми је то што нема никаквог притиска на чланове, нити тензије, што доводи до тога да ђаци немају жељу да напусте парламент.

Колика је заправо моћ УП-а као школске институције?

Довољна, ако могу тако да се изразим. Не мешамо се у одређене послове професора, програм или на начин предавања, али можемо да утичемо на организацију многих ваннаставних активности, екскурзија и излета, на естетику школе и функционалност исте.

Које пројекте у којима си учествовала издвајаш као најважније и најбоље?

Најзанимљивије искуство ми је дефинитивно било путовање у Словенију, у склопу пројекта размене ђака. Веома сам задовољна гостима, које често имамо на нашим седницама, који нам представљају области за које су стручни. Издвојила бих такође хуману црту нашег парламента, која је изузетно битна.

Елена Тадић

Због чега си изабрала Светину гимназију?

Од кад сам уписала 5. разред основне школе жеља ми је била да упишем гимназију. Слушала сам приче о свим гимназијама, али ми је Светина некако остала у веома позитивном сећању. Такође, волим и природне и друштвене науке скоро подједнако и сматрам да ми је једино општи смер могао пружити „од свега по мало“. Могу вам рећи да нисам погрешила у одабиру. Добила сам знање које сам хтела и које могу да примењујем на факултету током наставе, што је већини студената било тешко.

Чега се најрадије сећаш из гимназијских дана и шта ти највише недостаје?

Ово је стварно тешко питање. Многе ствари су ми у лепом сећању, али издвојила бих учествовање у секцији „Млади библиотекари“ као нешто што је оставило посебан траг. Сви ти прелепи тренуци са девојкама које су ми постале сјајне другарице, све изложбе које смо урадили и сва дружења која смо имали су једно предивно искуство. Највише ми недостаје то да будем средњошколац, да радим што средњошколци раде, да се нервирам око домаћих и контролних задатака и кад ћу прочитати лектуру. Недостају ми екскурзије са разредом, одлазак у школу у исто време сваки дан у недељи и спавање поподне, али највише ми недостају људи. После четири године постанеш део велике „фамилије“ људи са којима делиш ту заједничку нит звану гимназија. Како факултет одмиче све се више удаљавам од овог поглавља у животу, али знам да ће ми недостајати још дуго.

Да ли по твом мишљењу ученици треба да уписују оно што желе или оно што је перспективно?

Ово је веома занимљиво питање, али мислим да сам ја очигледан пример. Иако сам била одличан ђак и волела и знала већину предмета, уписала сам оно што ме је највише привлачило: Географију и Заштиту животне средине. Људи ме још увек питају: зашто два факултета, зашто тако „неперспективна“ занимања, зашто трајиш свој таленат, као и многа друга питања због којих се осећам као да нико не разуме поенту свега што сам постигла до сада. Није истина да постоје перспективна и неперспективна занимања и смерови. Постоји само тежи и лакши пут. У области попут географије, мораш се само више потрудити да покажеш своје потенцијале и вештине и тако доспеш на тржиште које је у Србији мало, али није немогуће и није недостижно. Тако да, ако се стварно желиш борити за оно што волиш и ако желиш цео радни век да проведеш срећан, мотивисан и задовољан, мислим да би требало да упишеш оно што те стварно интересује.

Колико ти је било тешко да се прилагодиш учењу и атмосфери на факултету? Да ли се много раликује од гимназије?

Факултет је био нешто чему сам се надала још од основне школе и могу рећи да је испунио сва моја очекивања. У почетку ми је било тешко да балансирам између два факултета, али сада је то дневна рутина. Предавања и вежбе су често чудно распоређени и некада су паузе или предугачке или прекратке, али навикла сам се и креирала посебан распоред, тако да стигнем да урадим све што сам замислила. Испитни рок је био мали шок, јер нисам навикла да учим толику количину градива одједном. Потрудила сам се да кренем раније да учим и, за сада, добијам само десетке. Ипак, није ми циљ да имам све десетке и да будем „савршени студент“. Желим посебну пажњу да посветим предметима који ме посебно интересују, попут геологије и хемије.

Како видиш себе за десет година и да ли имаш већ осмишљен план за будућност?

Свакако да имам. Иако је, као што сам већ рекла, тешко наћи посао у мојој професији, имам неколико амбициозних жеља. Желела бих најпре да пробам да завршим докторске студије, а касније да нађем посао. Волела бих највише да радим у неком научно-истраживачком институту или компанији која има одељење за геоинформатику и заштиту животне средине. Такође, волела бих и да се бавим образовањем младих и будем професор на факултету, мада је то баш тешко достижно. Знам само да ми је драго што ћу добити диплому у области коју волим и трудити се да надограђујем своје знање из тих области до краја свог живота, јер сматрам да је факултет само почетак грађења знања и каријере.

Лука Томашевић

Како си одлучио да упишеш Светину гимназију?

Након основне школе, знао сам да је прерано да идем ка неком стручном усавршавању, па отуда и одлука да наредне четири године проведем у гимназији. Избор Гимназије „Светозар Марковић“ је био резултат препорука, квалитет образовања је и више него задовољавајући за предстојећи факултет.

Да ли мислиш да те је Гимназија добро спремила за живот?

Сигурно да јесте. Осим знања, стекао сам разна познанства за која се надам да ће трајати читав живот. Сарадња са професорима је такође заслужна за то, многи су уз наставу умели да додају по неку причу из живота, а то осим што је занимљиво, уједно је и корисно.

Који ти је предмет остао у најлепшем сећању и због чега?

Не би било фер да издвојим само један предмет. Било је заиста много предмета на којима је атмосфера била пријатна, наравно да то не би било могуће без опуштеног друштва и квалитетних професора.

Да ли имаш неки савет у вези са лакшим учењем за садашње и будуће средњошколце?

Важна је добра организација. Препоручљиво је понекад посветити пола сата до сат времена прегледу градива, поготово ако имате проблема са неким предметом. Наравно, много времена уштеди праћење наставе и то од самог почетка, ово се посебно односи на математику и физику, зато што захтевају активно учење, барем током наставе.

Како се сналазиш на факултету? Да ли је велика промена у односу на средњу школу?

Засад је лепо почело, свиђа ми се то што се произвољно долази на предавања, генерално мање се проводи времена на факултету у односу на средњу. Наравно, факултет је много озбиљнији од средње школе и одговорности су много веће, сам бринеш о себи.

Чиме планираш да се бавиш у будућности?

С обзиром на то да студирам на Технолошком факултету, смер за Нафтно-петрохемијско инжењерство, планирам да се бавим том облашћу. Конкретно не знам, прво треба да завршим факултет.

Катарина Перовић и
Милица Томић Њб

Еколошка секција

Еколошка секција наше Гимназије има за циљ да охрабри и подстакне ученике да се лично ангажују и учествују у различитим еколошким кампањама за очување здраве животне средине.

У овој школској години учествујемо у програму "За чистије и зеленије школе у Војводини" Покрајинског секретаријата за образовање, прописе, управу и националне мањине - националне заједнице, Покрајинског секретаријата за урбанизам и заштиту животне средине, Покрајинског секретаријата за енергетику, грађевинарство и саобраћај, и Покрета горана Војводине.

Састављен је план активности, усвојен на Наставничком већу и прве активности су већ реализоване. Постављени су контејнери за секундарни отпад, еко календар у биолошком кабинету и ученици су веома маштовитим плакатима обележили разне еколошке датуме.

Настављена је успешна сарадња са Покретом горана Новог Сада и организацијом Новосадска јесен, учествовали смо у радионици *Дигитализацијом у 19. век*, а уједно и на Департману за биологију и екологију, ПМФ –а у Новом Саду млади еколози су кроз програм *Дигитализујмо природу* три дана провели на терену где су

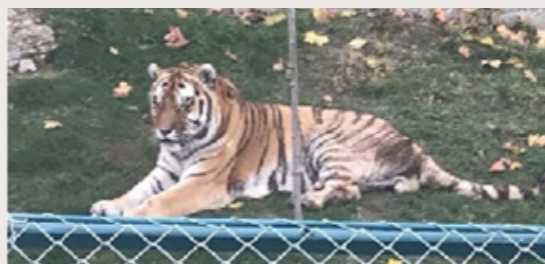
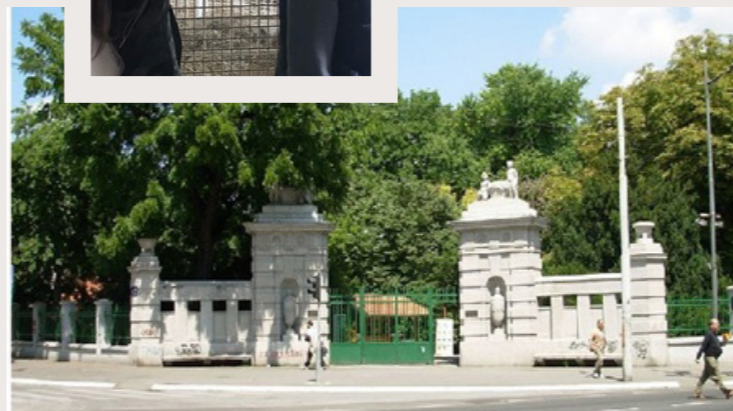
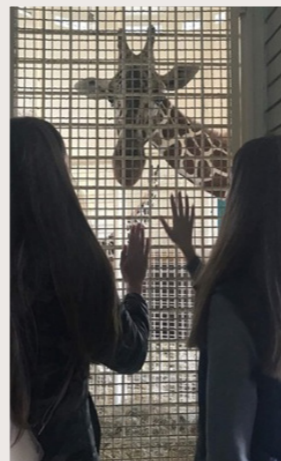
научили како се биљни материјал прикупља на терену, обележава, одлаже, а на факултету како детерминише по најсавременијим методама. У Свечаној сали наше школе Немања Коматовић, асистент пројекта RECAN фонда, 9. фебруара је одржао предавање „Свака лименка се рачуна“ под покровитељством Покрајинског секретаријата за урбанизам и заштиту животне средине.

Предвиђене су још разне активности у циљу формирања, развијања и јачања еколошке свести ученика, развијања љубави према природи и њеном очувању. ПРИКЉУЧИ СЕ !

Посета Институту за ратарство и повртарство

Јелена Давидовић и Еколошка секција

Посета Ботаничкој башти и Зоолошком врту

Ибоја Чепреги и Еколошка секција

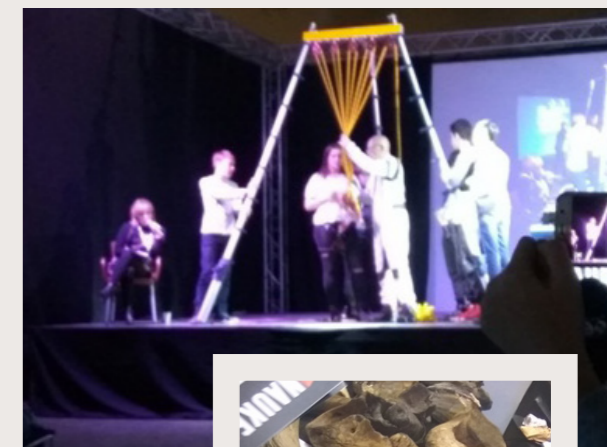

Дигитализацијом у 19. век

Ибоја Чепеги и Еколошка секција

Фестивал науке

Ибоја Чепреги, Јелена Давидовић и Еколошка секција

Библиотечка секција Интервју са проф. Сандром Антић

Који су најзанимљивији тренуци, у овогодишњем раду секције, које бисте издвојили?

На ово питање би вам најбоље одговорила професорка Јелена Давидовић која је током протекле школске године предано радила са девојкама из секције. Ја бих их похвалила и рекла да сам поносна на њих! Издвојила бих сусрете Читалачког клуба као и обележавање годишњица и јубилеја како из књижевности, тако и из историје. Посебно бих издвојила учешће у акцији „Жива библиотека“ и сарадњу са Културним центром Новог Сада... сматрам да је то заиста леп и садржајан допринос културном животу наше гимназије.

Због чега је по Вашем мишљењу важна Библиотечка секција?

Библиотечка секција је важна због ученика који већ јесу љубитељи књиге и читања, али и оних које тек треба додатно подстаћи да то постану. Поред едукације ту су дружење и забава. У оквиру секције пре две године је основан Читалачки клуб, а сусрети клуба су популарни и међу ученицима који нису чланови секције. Сматрам да сваки наш ученик према свом афинитету треба да се пронађе у богатом избору ваннаставних активности који постоји у нашој школи. Ми професори смо ту да их мотивишемо... отуда и Библиотечка секција.

Какав је читалац гимназијалац данас?

У данашње време када су нам информације веома лако и брзо доступне путем интернета и када влада општа „криза читања“ и када се истиче важност комуникацијске компетенције, желим да верујем да ће, поред осталих којима је важан целоживотни принцип учења, баш гимназијалци бити они који ће промовисати књигу и библиотеку – релевантне изворе знања путем којих ће развијати своје критичко мишљење.

У прилог томе, морам да кажем да и поред тога што наши ђаци умногоме користе интернет као извор сазнања, ипак умеју да препознају важност библиотечке литературе и радо се њоме користе, нарочито током истраживачког рада у вези са пројектном наставом. Када је у питању слободан избор литературе морам рећи да постоје ученици који ме пријатно изненаде својим интересовањима и захтевима, заправо због њих је посао библиотекара право задовољство...

Колико се читају књиге у 21. веку, које су најпопуларније књиге у школи?

Сигурно да је ситуација у вези са читањем незавидна у 21. веку и да је то опште познат проблем.

Мисија библиотекара је делом засењена у сфери ИТ-а, али ипак остаје борба и вера да ће увек постојати они који ће, пре свега, најрадије **УЗЕТИ КЊИГУ И ЧИТАТИ!**

Књиге које наши гимназијалци радо читају су: Д. Браун, *Да Винчијев код*, М.Кларк, *Повратак на прави пут*, Ц.Д.Селингер, *Ловац у житу*, Х.Мураками, *Норвешка шума*, О.Памук, *Зовем се црвено...* ту су још домаћи и светски класици, историјски романи и епска фантастика.

Која је Ваша омиљена књига?

Књига коју одувек волим је Егзиперијев *Мали принц*. Оно што такође волим су дела руске књижевности и домаћих писаца. Од савремених, рецимо... Срђан Баљаревић, *Комо*.

Шта бисте поручили ученицима наше школе?

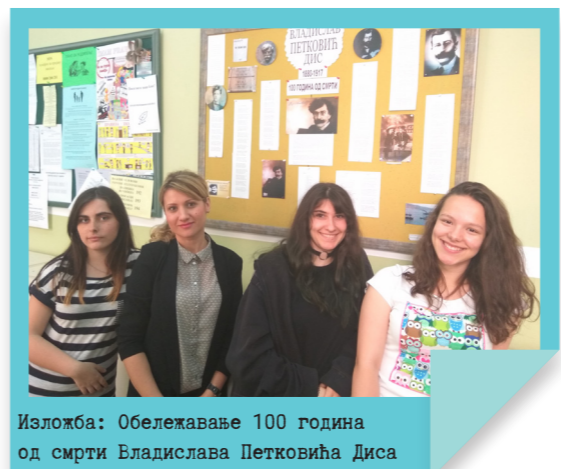
Најпре бих поручила нашим ђацима, али и професорима и свим корисницима школске библиотеке, да су **УВЕК ДОБРОДОШЛИ!**

Затим бих подсетила на важност (школске) библиотеке за сваког ученика:

Библиотека је храм знања, оаза мира и тишине где сваки ученик током наставног дана пожели да проведе време где ће, уколико има потребе, моћи да поразговара са библиотекаром, да седи у миру, да не буде на киши или снегу, где ће имати уточиште и моћи да дрема, плаче или само да ћути. А потом бих им поручила уз осмех, али не сасвим у шали и ово – Није све у *Google*-у има НЕШТО и у библиотеци!

Пројекат „Сарадњом до знања“
Изложба 800 година
од крунисања Стефана Првовенчаног

Изложба: Обележавање 100 година
од смрти Владислава Петковића Диса

Изложба: „Свети Сава“

Изложба: 125 година од рођења Иве Андрића

Одлазак на трибину „Жива библиотека“

Библиотечка секција „Млади библиотекари“

у протеклој години је веома успешно радила, а заслужни за то су њени чланови који су изразили велику љубав према књизи и читању. Секцију је водила професорка Јелена Давидовић и снажан утисак на њу оставиле су Књижевне вечери и Вече поезије.

Прављење новогодишњих честитки

Захваљујући њеним члановима ове вечери одисале су посебном атмосфером, не само разменом читалачких искустава и казивања поезије него и пријатним дружењем и зближавањем.

Изложба: 35 година од смрти Меше Селимовића

Књижевно вече: Састанак Читалачког клуба:
Љубитељи фантастике – књига по избору

У ЧЕТВРТОМ КРУГУ

“Сад видиш како кратко нам се смију
Сва блага што их Срећа може дати
И ради којих људи раздор сију.”
- Данте

Врлина, као и мана, да би постојала у некоме, мора постојати у вези са још неком врлином или маном. Тако се својства међусобно преплићу и својом мрежом чине карактер, личност. Морална врлина може стајати и у вези са интелектуалном врлином. Аристотеловим језиком речено, етичка и дијанетишка својства иду заједно. Тако и похлепник није само похлепник, већ је и његова мана подржана другим његовим особинама. Наиме, он је најпре незналац, непознавалац туђе и сопствене вредности. Истински је неосетљив на моралност и све што она носи. Бедно је заљубљен у себе, што је знак његове егоистичности. Нарочито је окренут телесним угађањима самом себи. Поседује дечију свест, незрелост духа и његову тривијалност. У вечном је страху, свесно или несвесно, од неодрживости сопствене егзистенције. Израито се плаши смрти и губљења сопствености, јер је окренут умногоме само спољашњем, телесном постојању. То је, дакле, похлепник, са својим манама и њиховим продуктом-похлепом. Уобичајено је да се под похлепом подразумева необуздана чежња за новцем. Међутим, можда је боље проширити њен појам и под похлепом подразумевати сваку неумерену жељу за поседовањем, понајвише материјалних богатстава. Следеће Аристотелово учење, могли бисмо да у поредак врлина и мана сместимо и похлепу као једну крајност, одступање од било каквог поседовања материјалног, као другу крајност, а између би, у средини, требало да буде врлина, умереност у чежњи за поседовањем материјалних богатстава. Тиме што је крајност, похлепа не може ни у којем смислу бити врлина, нити се поступци похлепника могу оправдати. Актуелност Аристотеловог учења и у средњем веку, потиче од теолога и филозофа Томе Аквинског, који је и ово, али и многа друга учења преузео од Аристотела и ускладио их са хришћанским догмама. Отуд се може видети утицај на Дантеа, који у својој „Божанственој комедији“ опевава Светог Тому Аквинског, али и читав низ врлина и мана, међу којима је и похлепа. Треба нагласити да Аристотел не осуђује амбициозност, тежњу ка великим циљевима, већ неумереност и необузданост у својим жељама. Похлепник поставља себе пре свих других и, са нарочитим жаром егоизма, срља несмотрено у сваку прилику која му евентуално омогућава остварење

жеље. Њему пара срце када види или чује да постоји нешто што је опште цењено, а што он не поседује. Он вазда води битку с временом, јер за њега поседовати значи поседовати што пре. Похлепнику је слатко све што је под окриљем његовог Ја, јер егоистично схвата свет и важност даје дељењу света на „моје“ и „оно што није моје“, како би повећао обим овог првог дела. Он је посве неоправдано егоистичан. Може се расправљати о томе да ли уопште било какав оправдан егоизам постоји, али би било умесније да дефинишемо шта то за мене значи. Оправдан егоизам није врлина, осим у односу на неоправдан. То је истинско признавање сопствене вредности, када је она легитимна. На пример, егоистични Гете и Ниче су оправдано егоистични, јер њихове способности заиста јесу велике и када их они сами оцене, свесни сопствене вредности, то нама може парати уши и призвати утисак хвалисања. Ипак, спрам њиховог генијалног дела, ми кажемо да је њихов егоизам оправдан. Можда су они имали тешкоћа због своје гордости, или би и таква охолост увек била мана, али је бар оправдана и најпре усмерена на духовну сферу постојања. Са друге стране стоји далеко поквареније прецењивање сопствене вредности код похлепника. Он сматра да му по природи припада више него другима, и ма колико у некој мањој манифестацији похлепе, он може бити и саосећајан, осећање моралне одговорности према другима увелико засењује непоколебљивост његове ужарене жеље. Чињеница да су његове жеље усмерене понајвише ка пролазним, материјалним стварима, објашњава се тиме што је он слеп за морал, и што преко своје ниске савести прелази лако. Похлепа, у великом броју случајева, може бити пропраћена и ниским интелектуалним капацитетом, јер за похлепно поседовати значи поседовати најчешће оно што се опажа чулима, посебно оног што се види. То је израз донекле животињског начина бивања, који у кључалости својих инстинката не може да обузда никакву жељу, а покуша ли, она ће почети да га нагриза. Похлепник који велича своја Ја, велича само оно што већ поседује, а не власника, јер је власник непостојећи, власник нема власт над собом и у потпуности је неостварен и неодржив, те има осећај да се остваривањем својих жеља за пролазностима и он сам остварује. Похлепан човек је и несрећан, не може га ништа задовољити док трага за срећом у ништавности материје. Његово трагање је безглаво лутање. Да би остварио срећу, мора прихватити да су духовне вредности више од телесних и да ће срећу пронаћи у трагању за њима. Када му се пред очима отвори димензија моралности

којом се свесно сеже до духовног богатства, он ће тада и престати да буде похлепник. Ипак, како је целокупна егзистенција човечанства трагична, то се догађа ретко. Остало је да добри буду добри, лоши лоши, а промене лоших у добре чуда. Осим што је човек заражен похлепом несрећан, он унесрећује и друге, он чини раздор о којем говори Данте. Скоро да се може рећи да би без похлепе, али и свих особина које иза ње постојано стоје, међу људима завладала срећа и човекољубље. Међутим, видимо да је за све време човечанства и напретка науке и технологије, овај проблем остајао, а после оволико година се може казати да је тај проблем вечан и да се никада неће решити. Треба похлепу, и своју и туђу, освестити. Када је освестимо и схватимо да је лоша, већ смо се пробудили из неугодног дремежа. Ипак, најтеже је похлепнику насрнути на себе, јер се боји да ће се разорити. Његов страх од смрти је велик, али је страх од мука умирања још већи. Осетивши своју немоћ при умирању, он доживљава муке онога који се пред свима повлачи и дозвољава другим похлепницима да ступе на његово место и остваре своје похлепне тежње. Он ради под принудом свога немогућства, супротно ономе што је чинио цео свој живот. Колико је врлине потребно да се супротставимо похлепи? Колико одрицања од несрећне горделивости зарад добробити већине? Узалудно је рачунати на то, јер када и умре један похлепник, родиће се други. Човек похлепан је смртан, али похлепа човечија живи до века.

Лазар Буква IIIб

Море

Љубав је као отворено море
Можда ћеш чути ми аморе,
А можда ти ветар, пошаље вале
Да те врате у воде твоје старе...

У љубави не знаш куда пловиш
Можда грозну, ајкулу уловиш
А можда уловиш делфина
Мила лица, осмеха фина...

Можда успут поломи ти се барка
Можда наћеш љубав усред мрака
Можда уловиш рибицу златну
Какву видео си, само на платну...

Али ако наставиш да пловиш
И ако ничега, у мору се не бојиш
Не знаш ни сам кад ће те снаћи
Али љубав сигурно ћеш пронаћи

Марко Марић IIб

LA GRANDE DISTANZA

Крошње већ су оголеле
Ближи нам се, ето, зима...
Још те нису преболеле
Ни мати ни моја нина...

Своју тугу да дочарам
Потребно ми бело платно...
Акварел је разочаран:
Сунце више није златно...

Понекад се свако слово
Као бисер гланца...
Лос Анђелес и Вилово –
La grande distanza

У селу је све по старом:
Још се смеје луди Сима,
Паучина пред олтаром
И све мање деце има...

Свуд је, дакле, иста прича:
У цркву се ретко крочи,
Кафана је пуна чича,
Недостају твоје очи...

Овде нема ништа ново
Осим младог вранца...
Лос Анђелес и Вилово –
La grande distanza

Сви још памте оне дане:
И баба ти поздрав шаље...
Некад срце ту застане
Ни њему се не иде даље...

Стење ми је сада блиско,
Ово нису чиста посла...
Знаш да новац нисам иск'o,
Ко ли тебе тамо посла?

Зар нам треба баш све ово,
Ко да смо два странца...
Лос Анђелес и Вилово –
La grande distanza

Урош Пашић IV9

Историја из очију

заљубљене девојке

Да ли сте се некад осећали као да сте у другом свету, као да сте на облацима? Верујем да јесте. Сви смо макар једном били заљубљени. Међутим, ја не говорим о заљубљености у неку особу. Ја сам заљубљена у историју. Зар није невероватан осећај када видите ствари и слушате приче о људима које су из потпуно другог времена? Некима је досадно, знам. Али, ја сам посебна прича.

Било је то 2015. године. Била сам седми разред основне школе. Путовала сам у Крупањ, на Републичко такмичење из историје. Обилазили смо музеј у Ваљеву. Сви ти предмети, да не поверујеш колико су стари! Разгледала сам. Сваким следећим кораком, осећала сам како ми се пулс убрзава. У једном тренутку, сви су нестали. Била сам сама. У глави су почеле да се нижу слике, реченице... Све што сам до тад знала о историји. Наставила сам да ходам. Полако, све спорије. Усредредила сам се једино на музејску поставку. Ушла сам у осму просторију. Нови век, устаничка Србија. Знала сам, одавде нећу брзо, а ни лако изаћи. Оружје, заставе, одећа... Преко 200 година стари предмети, које су користили наши преци да би одбранили Србију, да би нам дали слободу и државу коју данас имамо. Затим, Хатишериф. Документ који је, лично, турски султан саставио и издао нашем народу. Потпис Милоша Обреновића. Одједном, није ми довољно да гледам, желим да додирнем све те ствари! Знаш да је немогуће. Све је у стаклу, али могу додирнути стакло. Моја рука на прозирној површини у којој је потпис Милоша Обреновића... Не могу да се контролишем. Опет хаос у глави. Колико су људи ратовали, борили се за свој народ, своју државу? Колико је људи умрло? Отме ми се једна суза, не померам се.

У заносу настављам даље. Ту ме чека канцеларија Живојина Мишића. Мој омиљени војвода Првог светског рата. Када помислим да је у тој фотељи он седео, да се преко тог телефона свађао са Радомиром Путником... Починем да се смејем. Тад чујем глас своје другарице Александре: „Каснимо! Пожуре!“ Тада схватам да нисам сама. Нас петоро смо се одвојили од групе и остали опчињени овим местом! На брзину бацам поглед на десету просторију с модерним наоружањем из Другог светског рата. Излазим напоље. Журим, али и даље сам у музеју. И даље стојим испред Хатишерифа. Следећа станица, Муселимов конак.

Тамница у којој су били заробљени Илија Бирчанин и Алекса Ненадовић. Да ли је могуће?! Стојим на месту на ком су и они. Држим у рукама ланце којима су били везани. Опет тај осећај. Поново

креће суза, за њом и друга и трећа. Руке почињу да ми се тресу. Тако окрутна жртва зарад слободе... Александра долази до мене. Води ме напоље под изговором да је унутра тешко дисати. Тада почињем да размислијам, зашто је ваздух доле толико тежак... Копка ме питање зашто је то тако? Тешке ствари, тешки злочини су се ту десили. Огромна жртва је поднета. Окрутна казна је претрпљена. Не схватају то сви, али ипак сви осете! Историја је наша прошлост. Прошлост уз помоћ које разумемо садашњост. Прошлост уз помоћ које планирамо и предвиђамо будућност. Ми креирамо нашим одлукама садашњост, будућност, али и прошлост, креирамо нашу историју! Увек је ту. Све што данас имамо, неко је у прошлости створио. Неко се за то борио! Колико крви, колико мајчинских, сестринских, чак и мушких суза је проливано, да бисмо данас живели слободно, да бисмо уопште постојали? Послушајте историју! Поштујте је! Запамтите! Никада немојте заборавити историју, јер тако заборављате ко сте! Историја је јединствена тековина једног народа! Нераскидиво повезана са језиком и културом, који чине наше највредније благо!

Уна Лукић II2

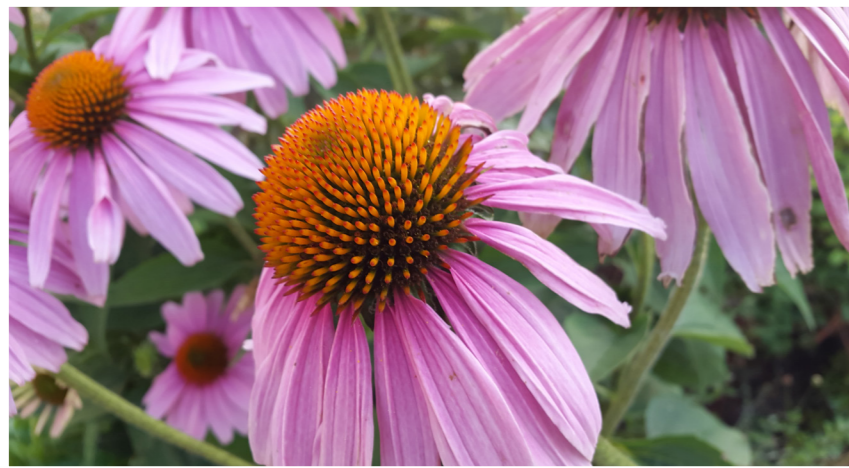
Савремени Мефистом

Аааа, како ме мрзи да пишем овај састав! Тако сам уморан, пије ми се кафе и спава ми се. Легао сам у два сата ујутро пошто сам завршавао презентацију из историје. Сад ћу да предам и да одем негде на кафе, таман да мало одморим пред хемију. Стани, па добићеш јединицу! А добро, поправићу следеће недеље. Али, да ли ћу онда имати пет закључено? Имам четворку и две петице из српског до сада и сад ћу добити јединицу коју ћу поправити на пет и то ће онда бити пет закључено, пошто ми неће рачунати тог кеца. Или ипак хоће? Јао, хоће! На полугодишту увек рачуна само просек. Шта да радим? Хајде, ипак ћу остати, нешто ћу написати бар за четворку. Шта уопште да пишем? Теме нису лоше, осим ове „Док год за нечим жуди, човек блуди“. Ту стварно не знам шта бих написао. Чини ми се да ни за једну немам довољно материјала да пишем. Е, ова није лоша – „Савремени Мефисто“. Јао, а двоумим се да ли да одустанем и добијем један или да ипак напишем неки састав, па макар био и лош. Али шта ако не буде довољно добар и свеједно добијем један? Онда сам само потрошио сат и по свог живота. Можда би било боље да сам отишао на кафе.

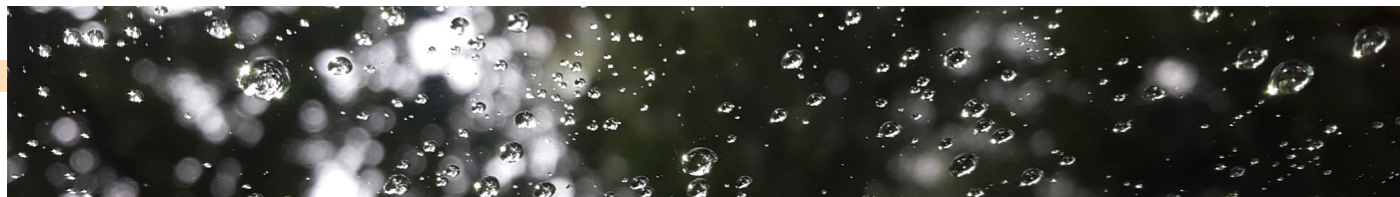
Алекса Ђурић IV3

Фото страна

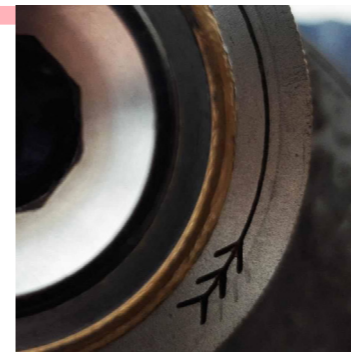
На овој страни нашег часописа приказане су уметничке фотографије наших талентованих ученика. Фото страну смо покренули да би ученици могли да покажу другачију врсту креативности. Стигло нам је мноштво фотографија, најинтересантније смо овде поставили, а остатак фотографија је на нашем блогу е-Гимназијалац <http://novinarskagsmnovisad.edu.rs/>

Марко
Марић
II5

Катарина
Мишић II5

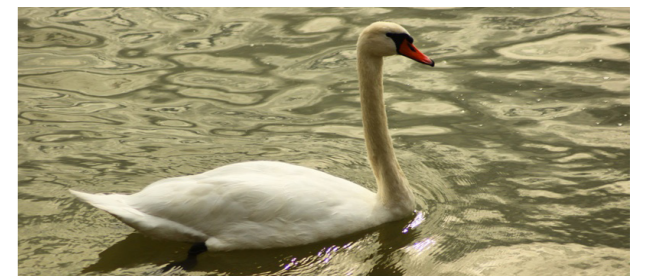

Дуња
Павлица
II7

В
У
К
А
Ш
И
Н
Д
Н
Ћ
Е
Л
К
О
В
И
Ћ

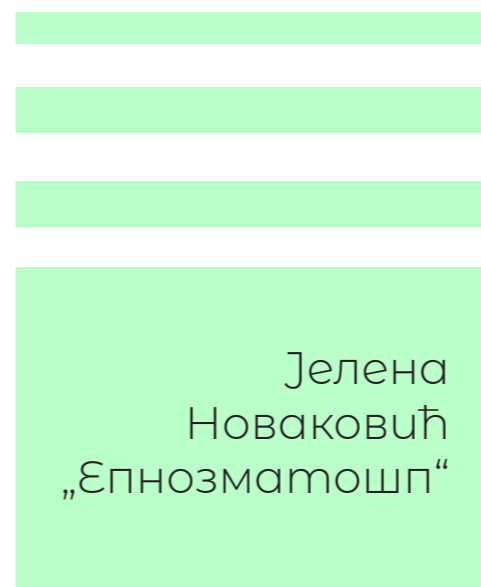
II5

Андреј

Хложан

IV8

Јелена
Новаковић
„Епнозматошп“

Успех наших атлетичарки

Ученице наше школе освојиле су треће место на Државном екипном првенству у атлетици одржаном у Крушевцу, 24. маја 2017. године. Део те екипе биле су: Наташа Поповић, Ива Вујков, Наташа Новицки и Нађа Башић са којима смо имали прилике да разговарамо.

Због чега сте се одлучиле баш за атлетику?

Наташа Поповић: Моја мама је тренирала атлетику, међутим, кад сам била млађа, прво сам кренула у балетску школу, али то ми није ишло. Она ме је водила често на стадион да гледам тренинге и то ми је увек било интересантно. Када сам престала са балетом била сам веома разочарана, јер сам то волела. Тада сам одлучила да почнем да тренирам атлетику и одмах ми се свидело. Мама је мислила да нећу издржати ни месец дана, али, ето, већ седма година како тренирам.

Наташа Новицки: За мене је атлетика један од најлепших спортова. У мојој породици се доста њих бавило атлетиком, па сам је због тога као млађа заволела.

Како успевате да ускладите школске обавезе са тренинзима и да ли се одричете излазака и слободног времена?

Наташа Поповић: Да, има доста одрицања, али прво се почиње са атлетиком зато што ти се тренира, и зато што је интересантно. После то већ прерасте у обавезу и постављаш себи циљеве који су инспирисани првим жељама и онда то ствара навику. Некад буде и тешко, некад бих радије да изађем са друштвом, али ипак одлучим да одем на тренинг и колико год ми буде тешко, толико сам срећна кад завршим тренинг. То је сад већ нешто на шта сам навикла. Тренирам сваки дан осим недељом, тренинг траје у просеку сат и по.

Ива Вујков: Од малена сам навикла на свакодневне тренинге и само је ствар у организацији. Поред тренинга и школе имам доста времена и за изласке и за пријатеље.

Нађа Башић: Стекла сам радне навике још у основној школи и тренинзи ми не представљају никакав проблем, а имам времена и за дружење и изласке.

Ко вам је узор?

Наташа Новицки: Има пуно особа на које се угледам, али издвојићу Ивану Шпановић, јер је она неко ко улаже много у атлетику и прави је пример јаког спортисте.

Нађа Башић: Узор су ми Дариа Клишина и Ивана Шпановић.

Која је тајна вашег успеха?

Наташа Поповић: Кад ми се не тренира, онда не тренирам. Прво мора да се створи навика, али ако ми се нешто не ради, причам са тренером и онда ми он зада нешто друго. Када знам шта и због чега то радим, онда ми је много лакше.

Ива Вујков: По мом мишљењу, ја неки успех још нисам достигла и тек треба пуно да тренирам да бих нешто веће постигла, али за сада сам задовољна.

Чија подршка вам је најбитнија, пре свега у животу, а онда и на спортском плану?

Наташа Новицки: Најбитнија ми је увек подршка породице, али исто тако и пријатеља. Што се спорта тиче, мислим да и тренер има велику улогу.

Нађа Башић: Најважнија ми је подршка родитеља.

Када остварите неки успех, шта је прва ствар на коју помислите?

Наташа Поповић: Осећам се поносно и трудим се да не покажем емоције кад сам на "борилишту", али некад не могу да их сакријем. Знам да је то искрена срећа, јер сам дуго радила на томе.

Ива Вујков: Кад остварим одређени успех увек се прво сетим породице и како су они поносни, али, наравно, будем веома срећна, јер све радим због себе.

У формирању будућих атлетичарки да ли мислите да су битније победе или порази?

Наташа Новицки: У формирању спортске каријере битни су порази подједнако као и победе. Пораз је понекад најбоља мотивација да се постигну нове победе.

Нађа Башић: И победе и порази подједнако.

У каквим сте односима са осталим члановима екипе? Шта мислите колико је ваш однос утицао на успех?

Наташа Поповић: Иако нисмо блиске, знамо се све. Познајемо се неколико година и битан је однос, јер смо на такмичењу пратиле која је екипа имала колико бодова и онда тачно знале шта треба да радимо, бодриле смо једна другу, желеле смо само победу. Нисам очекивала од њих да ће имати толико срца за то, јако су ме изненадиле. Дефинитивно, да нисмо биле заједно, ништа не бисмо успеле.

Ива Вујков: Што се тиче осталих чланова, ми смо научени да између нас не постоји ривалство него да смо ми сви једно и да сви представљамо наш клуб. Сваки пут се сви бодримо међусобно и то је и најбитније, јер тако успеси и стижу, уз наравно, рад.

Да ли мислиш да сте могле више и да ли си задовољна постигнутим?

Наташа Новицки: Увек може више. Ја сам лично задовољна нашим успехом, јер смо се доста трудиле и завршиле смо на доброј позицији.

Нађа Башић: Могле смо и боље, али сам задовољна.

Опишите један свој дан који укључује атлетику.

Наташа Поповић: Одем у школу, вратим се, ручам, одем на тренинг пола сата раније да се загрејем. Када се заврши тренинг, вратим се кући пуна енергије. Будем уморна, али сам расположенија и могу после тренинга и да изађем са друштвом и да будем фокусирана на учење. После свега, наравно, заспим, како бих била одморна за следећи дан.

Ива Вујков: Мој сваки радни дан је веома тежак. Уколико идем пре подне у школу устанем у шест, одем у школу и вратим се кући у два сата. После тога стигнем кући да ручам и одмах после идем на тренинг који траје два сата, некад и дуже. После тренинга будем веома уморна и, кад стигнем кући, најрадије бих спавала, али морам да испуним све обавезе у вези са школом. Лежем око поноћи.

Ваш савет млађима који одлучују да се баве атлетиком?

Наташа Поповић: Не одустајте. Имала сам период када сам била на врхунцу своје каријере и када сам добро скакала и била међу првима у држави, али сам се онда повредила, што и није било толико страшно, колико то што сам у том периоду због повреде назадовала. Ипак, за те две године нисам одустала, тренирала сам цело лето. Некад чак нисам могла ни да трчим, али сам тренирала и то је било оно што ме је довело до тога да постигнем лични рекорд.

Ива Вујков: Ако неко стварно мисли озбиљно да се посвети овом спорту, мора прво да зна да ће бити доста одрицања и да је веома тешко све ускладити, али далеко од тога да није могуће. Савета правог нема, али свако мора да буде упоран и мора да има зацртан свој циљ.

Наташа Новицки: Препоручујем свима које занима атлетика да се испробају, јер има пуно дисциплина, тако да се лако могу пронаћи у нечему. Битна је упорност и да не поклекну ако доживе неуспех, већ да порадом на томе.

Вук Милош Петровић IVз

Како себе видите у будућности?

Наташа Поповић: Не планирам атлетиком да се бавим професионално, али желим да останем на стадиону што дуже могу као рекреативац, такмичар или тренер. Углавном, планирам да останем у атлетици.

Ива Вујков: Себе у будућности видим као успешну представницу наше репрезентације и то је неки мој циљ, да се појавим на Олимпијади и да заувек останем у атлетици.

Наташа Новицки: Мислим да ће спорт увек бити укључен у мој живот, ако не професионално, онда као хоби.

Анкета за ученике

Шта вам се највише допада у Гимназији „Светозар Марковић“?

Дуња Павлица II7:

Наша Гимназија нам пружа разне могућности и у њој добијамо једно опште знање које није усмерено.

Катарина Перовић II6:

У нашој школи ми се свиђа широк избор ваннаставних активности, а мени лично Новинарска секција.

Уна Лукић II2:

Највише ми се свиђа то што професори не потцењују своје ученике, него им помажу да напредују и прошире своје знање.

Марко Марић II5:

Мени лично се највише допада то што нам Гимназија „Светозар Марковић“ пружа један широк дијапазон могућности које можемо искористити у животу и то што у школи имамо пуно ваннаставних активности.

Лана Лазански III7:

Сви професори су увиђајни и предусретљиви, ово је гимназија општег типа и после ње смо спремни за сваки факултет.

Ленка Стевић I2:

Код наше гимназије ми се највише свиђа дружење и друштво, као и приступ професора према ученицима!

Даница Зеџ III5:

У школи постоји много могућности за путовања као што су екскурзије и размене ђака!

Атина Михаљчић III7:

Највише ми се свиђа то што ученици имају могућност слободе говора, мишљења и изражавања, такође и то што нас професори упућују на друге важне ствари осим учења.

Маша Масловарић III8:

Свиђа ми се наше школско двориште, нарочито због лепе! Наравно и активности и дешавања која наша школа приређује.

Анита Грња I5:

Мени као ученику првог разреда су се посебно допале могућности које нам пружа ова школа, а такође и опремљеност школе!

Софија Мартиновић I2:

За мене је највеће изненађење то што у тоалетима имамо сапун и тоалет папир. У мојој основној школи то је била реткост.

Теодора Пришић II2:

Највише ми се свиђа опремљеност учионица. Пројектори и паметне табле нам много олакшавају, јер нам је све занимљивије у облику презентације него да се само пише по табли.

Вељко Стојановић II2:

Мени се највише свиђа хор. Професорка Маја Дринчић је увек доступна за сарадњу и много се труди да напредујемо. Често путујемо и учествујемо у бројним приредбама, које нам пружају нова искуства.

Уна Лукић II2 и Марко Марић II5

е-Гимназијалац

novinarskagsmnovisad.edu.rs

Почетна Од марта до марта Радови ученика Фото страна Архива Контакт Уредништво

Новинарска секција

14. марта 2018. Коментари: 99+

Новинарска секција Гимназије „Светозар Марковић“ постоји дуги низ година током којих су се смењивале генерације професора и ученика који су својим заједничким радом успешно издали тридесет и један часопис.

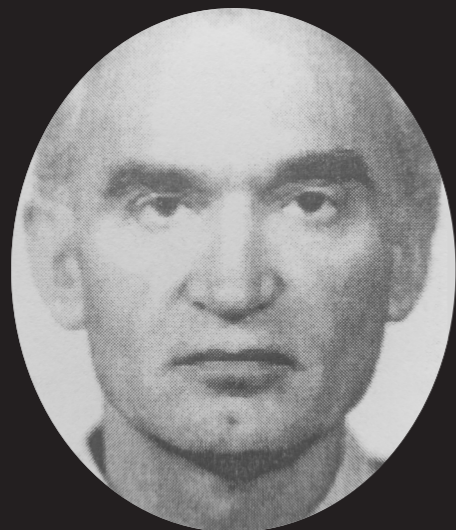
Секција успева да споји ђаке из свих разреда и поред сјајне атмосфере и дружења пружи им бројне могућности, као што су учествовање у пројектима, посете и сарадње са факултетима и присуствовање бројним догађајима. Један од таквих догађаја који новинарима Светине гимназије остаје у најлепшем сећању је Школско позорје, о коме пишу у *Билтену*, када се стварају бројна пријатељства и познанства и када заправо постајемо једна мала породица. Проф. Милена Маричић, главни и одговорни уредник часописа *Гимназијалац*, иако у улози професора са члановима Новинарске секције одржава пријатељски однос који је предуслов за многобројне успехе. Издавање једног броја *Гимназијалца* годишње и четири броја *Билтена* за време Школског позорја само су неке од активности наших новинара који за тај период стварају незаборавна искуства и пријатељства која трају и онда када број *Гимназијалца* на коме су радили, буде давно заборављен. У претходној години креирали смо лого секције који је урадио Вукашин Анђелковић, покренули блог *е-Гимназијалац* (<http://novinarskagsmnovisad.edu.rs/>) и страницу на Фејсбуку *Новинарска секција Гимназије „Светозар Марковић“* и остварили сарадњу са Филозофским факултетом у Новом Саду и Радио-телевизијом Војводине.

Чланови Новинарске секције

Јула 1963. основана је наша Гимназија,
а њен први директор био је Светозар
Грујић, професор српско-хрватског језика.

In memoriam

Светозар Грујић

Драги Тозо, професоре, директоре, а највише
си нам био другар и пријатељ, то кажемо ми
прва генерација матураната Гимназије „Светозар
Марковић“, златни матуранти.

Ја не знам да објасним, како је време тако брзо
прошло, а нашим разговорима никад краја. Твоји
часови су нам били ширина, висина и дубина
наше гимназије, читав свет, нису узалуд други
говорили „то су Тозини ђаци“. Научио си нас правом
знању. Увек непосредан, близак сваком ученику,
са погледом који подстиче да се говори из срца,
креативно, самостално. Од првог дана како си ушао
у разред, ми твоји ђаци можемо да кажемо да су
нам школовање и живот били дубоко мотивисани да
истрајемо, тако да и данашњи успеси нису случајно
настали.

Оставио си дубок траг у нашим сећањима и зато ти
вечно хвала драги Тозо.

Путуј игумане и не брини за манастир.

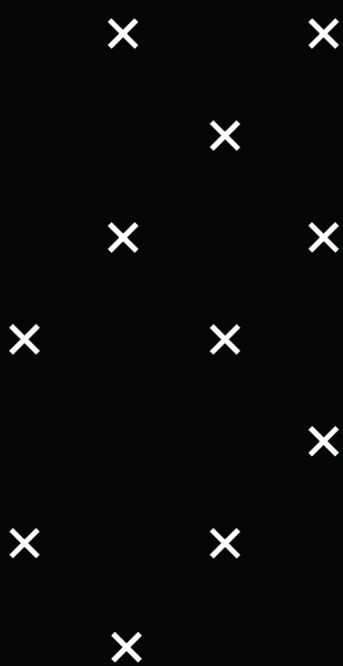
Слободан Бодулић

17.2.2018.

Садржај

Писмо директорке	2
Састанак са истакнутим наставницима у Влади Србије	4
Нови план и програм за гимназије	5
Реч педагога	6
Реч психолога	7
Од марта до марта	8
Светосавска академија	12
XXI такмичење у беседништву	14
Квизоманија у Светиној гимназији	16
Недеља парламентаризма	17
Јавни час историје	18
Наши ученици на манифестацији <i>Недеља толеранције - Међу вама смо</i>	19
Математика у сликама	20
Целоживотно учење	22
ДСД испит	23
Међународна сарадња - Размена ђака са Гимназијом у Крању	24
Интервју са представницима УП-а	26
Ђаци генерације	28
Еколошка секција	30
Библиотечка секција <i>Млади библиотекари</i>	32
Радови ученика	34
Фото страна	36
Успех наших атлетичарки	38
Анкета за ученике	40
Новинарска секција	41
In memoriam	42

CIP – Каталогизација у публикацији Библиотека Матице Српске, Нови Сад 375.5
(497.113 Нови Сад)
Гимназијалац: лист ученика и професора Гимназије „Светозар Марковић“, Нови
Сад;
Главни одговорни уредник: Милена Маричић – 1966, бр. 1 – 1985, бр. 38; 1990/1991,
бр. 1 – . – Нови Сад: Гимназија „Светозар Марковић“, 1966 – . – Илустр. ; 30cm
Годишње.
ISSN 1820 – 7332 COBISS.SR – ID 29697031

ГИМНАЗИЈАЛАЦ
Лист ученика и професора
Гимназије “Светозар Марковић”
Нови Сад

Издавач:
Гимназија “Светозар Марковић”
Нови Сад

За издавача:
Татјана Вукадиновић,
директор

Главни одговорни уредник:
Милена Маричић, професор

Технички уредници:
Вукашин Анђелковић,
Катарина Мишић II5

Корице:
Вукашин Анђелковић II5

Лектор:
проф. Бранка Букарица

Штампарија:
www.balatonstampa.com

Сарадници:
проф. Бранка Букарица,
проф. Агота Цикора,
проф. Александра Поповић,
проф. Драгица Илић-Николић,
проф. Сања Глуховић-Васић,
проф. Драгана Добромиров,
проф. Драгана Бошковић

Уредништво:
Милица Томић II6, Катарина
Перовић II6,
Ања Ковачевић IV9, Марко
Марић II5, Томислава
Николић II6, Уна Лукић II2,
Вук Милош Петровић IV3,
Дуња Павлица II7, Елена
Прњић III3

